

Go to! : www.geocities.com/SunsetStrip/Towers/3723/index.htm

Finezine: [finезine@hotmail.com](mailto:finezine@hotmail.com)

NÅ OSS!!!!

Anna Ringner
Nybyv.2
830 30 Lit
0642/101 07
natasj@hotmail.com

Malin Johansson
Hökbäck 1463
830 30 Lit
0642/511 44

Lisa Mörtberg
Hornsgatan 12c
832 42 Frösön
063/10 59 01
liis@hotmail.com

Heeeej!

Vattenskalle, pungkrossballe, jävla skit, legobit, vi ska tulpaner tjacka, alla kommer att oss tacka, när vi går på lina, över fötterna dina, solglasögon gör dig cool, fastän du vill ha pistol!

Tjoiballoi!!!

Altan och Mallan, Pär-Allan och Potatis-Aigot, Godzillacrew, Jens, Stephan, Dennis Ohlsson, Mr FrippeGrooverRödnäsa, Anders Ringner, Mathias & Therese och Annelie och resten i E-tuna. Erik Niva, Abbe, Painkiller Kalle, Familjen Backman-Green för lånet av Doome II, Trondheim rock festival, Arvika festivalen, Nik Dark Side Cowboys, Rickard i Tjernobyli Dödar, RatherBeenMarie, Brutallögnarna Anna och Stina, Skivhörnan, Billy och Akke och resten av Cockroach Clan, Monster för skjutsen, Svarta Spyor, Misdemeanor-Mia, Anders, Krille, Jocke, Matte, Fridh, Sound Pollution, 1000dB Lasse, Fanzine shopen, Marit och resten av Candysuck, Natasja och Lysingvar, Gabi R.I.P, Siv-Inger, Anki, Sillen och Skäggbangar Mange, Ulli, Kickan och Tina, Fredrik Olsén, Maria Mört, Margot, Bertil, Ida, David Södergren, Frank Zappa, Anna och Annica, Pär L. Vikarna (ej djuret) Sanna, Berra, Sofie, Tobbe och Martha, Mia Edis och alla andra, Irené, Johanna S, Olle på ÖP, Defaced Creation, Nisse, Systrarna Björnrud Lybäck, PiemagDan, Tobbe Wallén, Johan för skjutsen, och till dig som hade den goda smaken att köpa Finezine.

815. Bronssaker rengöras sålunda att man bestryker dem med renad terpentin och därpå gnider dem torra med en yllepapp.

SVARTA SPYOR

LÄS RECENSIONEN!

Tråklineup måste vi väl ha med. Alder civilstånd yrke husdjur och hela köret.

Tobbe, gura, 18 år, ogift. En sån som står och glori vid ett gathörn. Inget jobb alltså. Mastodont Mattson, samma dvs gura, gift hänger vid gathörnet mittemot. Med husdjuret Mikaela.

Marwin Starwin, bas och sång (?), 20 år skjuter kommunister vid P10 Strängnäs, enda hippien i uniform? Husdjur: Nej! men Vallas största Metallica samling.

Örjan Karlsson (hmm./red.) trummor, 22 år gift med nån, minns inte vad hon heter, husdjuret? (En katt i alla fall)

Beskriv för de stackare som inte har hört er vad ni spelar för sorts musik och vilka förebilder ni har.

Jävlar annama-hata allt- skjut en snut-punk. Förebilder? Lyssnar på Mob47, Anticimex, Misfits och Jerry Williams men vet ej om det speglar vår musik.

Skivan, "A fist through your head", är den självfinansierad måntro? När släpptes den och i hur många ex? Har ni gett ut något annat?

Ja, och fy fan vad dyr den var, den släpptes i samband med Bollnäs punken och är upptryckt i 519 ex. (och en halv?? /red) Vi har tidigare släppt två demotejper "Klappa vovve" (April 96), "Smeka Kisse" (Aug. 96). Har medverkat på röjarskivan 3 och samlingsplattan "Not just words" och lite mer samlingsprojekt och en ny demo. (Wow!)

Viva Zapata! och VatosLocos, vågar man be om en förklaring?

Viva Zapata! Sydamerikansk frihetskämpe." Fattiga men stolta, kvinnor, män alla lika. Kämpar för frihet, ja, väpnad kamp mot de rika."

Vatos Locos är i alla fall i Katrineholm en väldigt stötrade oroshård av ungdomar med invandrarbakgrund som hänger ihop i gäng och sparkar ned folk med "Stoppa rasismen" märken på jackan. Klipska Killar... Vatos Locos borde väl ha nån förankring med latinamerika men jag tror inte en enda av dessa suspekta personligheter härstammar därifrån.

Hur var det på Bollnäs punken då? Har ni spelat ute mycket?

Kul med många likasinnade, TASK var bäst, Diskonto, Troublemakers var bra. Jodå, vi har faktiskt haft hyfsat med spelningar, det är väl ca 15 stycken så här långt i år.

Varför inte skateboard?

Varför skateboard?

Vad lyssnar såna som ni på? Eller vi säger så här: tre outhärliga skivor!?

At the Gates / Slaughter of the soul

Metallica / Kill 'em all
Motörhead / Ace of spades

Era drömmars dag har gått i uppfyllelse! Hur såg den ut??

Svarta Spyor med Anticimex, TASK och Mob47 spelar på Sprängkullen (?????) i Göteborg. (Tyvärr en smärre omöjlighet..)

Hur är musiklivet i Katrineholm då?

Mycket bra band över lag, och spelningar sker regelbundet med stor publik.

Framtidsplaner, ska vi få höra mer från Svarta Spyor?

Ja, det blir en studioinspelning 30-31 augusti. Så något sattyg lär det väl bli i affärerna..

Numrets fråga: Lochness eller Storsjödjuret?

Storsjödjuret så klart, eftersom ni är där uppifrån.

Vad tyckte ni om Arvika 97, såg ni något kul?

Mattson spanade mest in gräsmattan, själv tyckte jag bäst om Refused och 59 ttp.

Kommentera följande band

Cosa Nostra: Trevliga

Ministry: Öh, what

Rebell Robban: Tjusig

Satanic Surfers: Suger fett

Dilba: Fint hår (på benen)

Oasis: Ta hit dom så ska'rom få en tjottablångare på nosen.

Säg något snällt/elakt till Finezines läsare!

"Bang that head that doesn't bang!"

R. Burch -83

Jojo, det var Svarta spyor det. Och det var Marwin Starwin och Mattson som svarade på frågorna. Vill ni dom något så ring eller skriv, adress och sånt finns i adresslistan såklart...

Min andra familj

festivale... borde da rykte

ivalen Pa... This Pe... aniel, Back... verbullet, Be

DEN TILL N DU BO MIG...

TRONDHEIM ROCK FESTIVAL 1997

En dag bestämde jag och Anna att vi ville åka till Trondheim för att hjälpa till att fira deras 1000-års jubileum. Passande nog hade vi valt precis den helg då det dessutom skulle vara en liten festival, som kallades för Tråkk. Efter mycket tjat tillät vi Johan att köra oss i den gröna vackra volvon som vi disponerade av tant Karin. Med oss i baksätet hade vi två vilt främmande personer som hette Jens-Jesper och Mattias-Eskil, eller nåt sånt. Tre timmar och en vägtullssmitning senare var vi framme vid Nedre Elvehavn och hittade snabbt en lämplig parkering. Torsdagens inträdeskrav bestod av 150 norska kronor, ungefär 165 i svenska. Fredagen & lördagen kunde man betala 250 nKr, eller 400 för hela helgen. Så rika var inte vi, så vi fick nöja oss med att

närvara bara på torsdan. När vi väl kom in genom grindarna spelade det norska HC-bandet Terror, som vi inte hann höra allt för mycket av. Publiken var till antalet få, förutom några som satt och spanade över området ifrån den strategiskt placerade ölserververingen.

Vi upptäckte snart att minst hälften av människorna som befann sig på festivalen bestod av svenskar, och framförallt Jämtlänningar. Vilket i och för sig var ganska kul, men det logiska vore ju att det borde funnits bra många fler norskar. Efter Terrors avslutning blev det dags för ännu ett norskt band, Cochroach Clan. Dessa pojkar blev även intervjuade av oss senare under kvällen, och resultatet finns förhoppningsvis att läsa nån annanstans i den här tidningen. C.C. hade tyvärr inte

GEDIGNA SERVERINGSVAGNAR SOM TÅL MÅNGA TREVTLIGA KALAS

MÅNGA NATIONSDATER MED FLEXIBLA

FANZINE SHOPEN

c/o Kim Häggström, Lertagsg. 5
703 47 Örebro, Sverige.
070 - 45 30 260

Beställ gratis lista med 100-tals fanzine's. Skicka Svartsporto. Eller så slår du på stort och skickar 20:- och får en listprenumeration om 4 nr. Köper även samlingar och hjälper till med distribution. Hör av er för info.

Grissa hur glada vi blev i våras, när ryktet gick att det skulle öppna en alternativ-musikkubb i Ostersund! Nu skulle det antingen bli lite andra bullar än farmors i denna tråkiga Macarena-inspirerade tråk-krog-stad. 20 kronor kostade inträdet till första festen, som var i slutet av maj. Då spelade även ett lokalt Misfits-cover band, The Jackals. Det kom mycket folk och det var väl inte helt oväntat... Den 29/8 hölls det andra partyt, också den här gången på Restaurang Eken. Helt klart efterlängtat, och nu kan vi bara hoppas att det kan arrangeras lite oftare.

det roliga röjet bland publiken som de borde haft, kanske berodde det på att de mest bara spelade nytt material från kommande skivan? Efter en (enligt mig) alltför kort spelning lämnades scenen över till det första och enda svenska bandet för kvällen; **Monster**. Hela spelningen var bra, de nya låtarna likaså men vi saknade verkligen "Pretty & Superficial" och favoriten "The boots, the haircut".

>SNYFT! Men vi var nästan lika glada ändå, **Monster** var det skojigaste bandet på hela kvällen. Egentligen var ju **Rollins Band** huvudattraktionen, men hur *skojiga* är de?

Jag kan ju passa på att nämna att alla banden vi såg spelade på utomhusscenen. Det fanns en inomhusscen också, där engelska **Gunshot** samt de norskrappande **Gatas Parlament** spelade, men de såg vi inte. Det bästa med utomhusspelningarna var att ljudet var väldigt bra, till skillnad från den tråkiga ljussättningen.

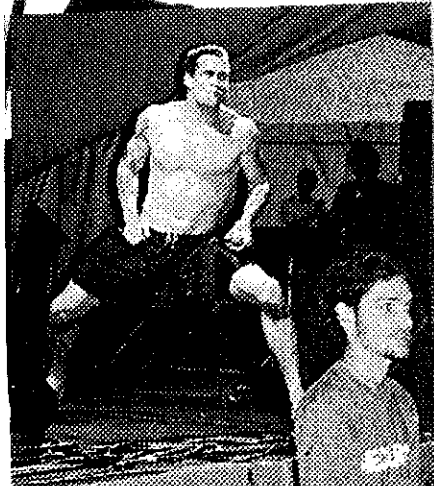
Rollin's gjorde en lång och väldigt bra spelning, men eftersom jag inte är särskilt insatt så kändes det nästan för långt. Men publiken, som hade vuxit i storlek, verkade nöjda och jag tror att de fick valuta för pengarna.

Vid halv två stängdes området och våran chaufför skulle åka hem. Det ville ju inte vi, så vi blev (nästan) helt övergivna. Det gjorde å andra sidan inte så mycket, för natten var varm och vi var glada.

Överlag var festivalen bra arrangerad, fast maten var alldeles för dyr. Många band spelade de andra dagarna också, t.ex. **Soundrack of our lives** (heja Tomas!), **Entombed** och **Chumbawamba**.

Men man kan inte få allt jämt! Däremot fick vi lift hem dagen efter med några snälla stockholmare. Tack ska ni ha, ni vet vilka ni är!

Fast egentligen är det kanske ni som ska tacka? Eller hade ni hittat hem utan oss? Tja, det lär vi aldrig få reda på.

HENRY ROLLINS foto: ANNA

DELAR AV MONSTER I BADKARET foto: ANNA

STORSJÖYRAN '97

Första helgen i augusti var det då dags för Yran igen, i år framflyttat en vecka. Och som vanligt är hela helgen hur stressig som helst, åtminstone för **Finezines** redaktion som alla är inbitna hästfanatiker sedan många år. Vårans helschyrans ridklubb har nämligen den goda smaken att placera klubbmästerskapen i samma veva som Yran för att kunna lotta ut biljetter bland de startande. Och är man då en startande så har man fullt upp med att skjutsa hästar fram och tillbaka och rida alla delgranar samtidigt som man laddar för att rocka på kvällarna. Men trots alla hästar så hinner man faktiskt det. Men det var ju inte **LRK's** tävlingar vi skulle prata om! Hell no! It was **The Big Sea Yran**. I år var det **Soundtrack of Our Lives**, **Charta 77**, **Buzzcocks** och **Sonic Surf City** som var mest tilltalande i alla fall för mig. Men det är väl bäst vi börjar med 1:a dagen dvs:

Torsdag
Då spelade **Hellacopters**, **Jumper & Willie Crafoord** på stora scenen och på den för året nya scenen "Den gode Naboen" var det fyra norska band och ett från Sverige. "Den gode Naboen" betyder förövrigt "Den gode Grannen" fick jag reda på av vårat fd. dagbarn **Björn** som emigrerade från Lit till Det Rika Landet Norge någon gång i början av 90-talet f.Kr.

Jumper såg vi väldigt lite av och nu ska jag vara ocool och säga att jag inte skulle haft något emot om vi hade sett mer av dem. Men **Tivoli Trivial** lockade trots allt mer. Och vad är det då? undrar väl många nu. Jo, **Tivoli** består av fem Östersunds killar som spelar en visrock med bl.a fiol som mycket lyckat inslag. Texterna är ibland helmystiska. Det var en bra spelning men lite väl lång, jag såg dem på min fd. skola förra veckan och då höll de på i 40 minuter och det var mer lagom. De ska förresten släppa en skiva inom närmaste framtiden och jag tror att den kommer att bli mycket

köpvärd! Mellan **Tivoli Trivial** och **Hellacopters** var det ett stort steg i musiken. Det var inte direkt överraskande när man hörde att **Hellacopters** skulle komma, de gjorde tydligen en rackarns bra spelning på Tingshuset i november 96 (fast då var **Anna** och **Malin** på något mycket bättre, **23 Tills** och **Tuk Tuk Rallys** avskedsspelning) så de var välkomna tillbaka. Kan ju också säga att det var den kvällen som **Dregens** leopardskjort blev stulen av någon pinsam människa utan hjärta. **Hellacopters** är bra, inget undantag i kväll, något jättefan är jag inte men visst rockar de sällsamt bra! Jaja, sist var det **Willie Crafoord** och hans jazzsväng var rätt OK som bakgrundsmusik när man pratade med folk.

Fredag
Efter torsdag kommer fredag som alla förhoppningsvis vet. **Jonas Gardell** var den första i artist väg som föll på våra näthinnor när vi passerade Stortorget på väg ner till tivolit där vi var i väntan på bättre tider. Mr Gardell hade redan hunnit lära sig väsentliga saker om Östersund, exempelvis om soc-fall från Torvalla.... Men vi väntade som sagt var på bättre tider: **Soundtrack of Our Lives**. Och gudars skymning (Hej Anna..) vad de var bra! Jag och **Malin** stod längst fram och är ense om att detta är en av de bästa upplevelsorna över alla Yror. (**Bad Manners**, **Gordon**, **Johan Johansson** och några till ligger också bra till för att få den utmärkelsen.) **S.O.O.L** själva sa att det var den bästa spelningen efter någon de gjort på Gotland.

I stället för att gå upp på Rockklubben titta på **The Bearquartet** stod jag på en järnvägsbom och tittade efter mitt kameraobjektiv som försvann från **S.O.O.L** konserten i riktning mot **Rock, Salt & Nails**. Det var viktigt att det kom rätta för snart skulle **Suede** spela och då skulle det knäppas kort! Till slut så kom i alla fall

objektivt gåendes med sin övervakare Andreas och då gick vi på Di Leva en stund men det var 3:e gången för sommaren vi såg honom och det var rätt likt de andra konserterna vi sett så det blev inte någon särskilt intensiv beskådning. Nej nu var det dags för en liten "artistkrock" mellan Suede och Sonic Surf City. Men det blev dock som väntat Sonic Surf City men först tittade vi lite på Suede och gud så glad jag blev när jag fick höra "Animal Nitrate" som är en av de få låtarna med Suede jag brukar lyssna på. För expertishjälp om deras uppträdande så ringde jag upp min kära vän Annica Ljungberg och hon sa: min hund kanske vill uttala sig, nej men jag kan ju säga att det var den bästa Suede konserten jag sett. För att jämföra med Vattenfestivalen 96 så verkade Brett och polare vara på bättre humör och njuta av varje ögonblick på scenen. Att publiken kastade vatten på Brett gjorde att stämningen höjdes till det yttersta. En glad överraskning var att de spelade den ofta bortglömda favoriten "Metal Mickey". Ni kunde ha fått ett till expertis utlåtande men hon är i London så det blev lite svårigheter där. Kan ju också säga att Annica fick en personlig komplimang av gitarristen i Suede tidigare på kvällen.... Ja, vi slösade som sagt var ingen tid på dem utan spenderade i stället våran tid på Sonic Surf City och det visade sig (inte överraskande) vara ett smart drag. Rockklubbens publik var i toppform, i likhet med bandet som såg ut att skoj, eller som de själva sa: "Det här var faktiskt bättre än vad vi trodde att det skulle bli." Det blev en svettig timme på rockkuben för 2/3 av Finezines redaktion. Malin som var den återstående tredjedelen stod mest och tittade på utsikten som verkade falla henne väl i

Och så här säger Lisa: "Sonic Surf City är ett sådant band vars musik ger mig rysningar i hela kroppen." Tragiskt nog var detta deras näst sista spelning, sångaren Ola Hermansson ska nämligen flytta till San Diego för att studera. Då splittras bandet. Synd synd synd...(Förresten är Ola Hermansson doktor i Neurologi, hur många surfpopsångare kan skryta med det?) Spelningen öppnades med den underbara

låten "Sha na na na" (som alla som sett sowboardfilmen "The Scands" redan är bekanta med) redan då visste man att "det här kommer inte att bli en konsert av denna världen". Så blev det. Sådant röj och sådan publikkontakt och sådan spelglädje och fullständig lycka har jag inte upplevt sedan fjolårets Gordon (om ens då). Rå-ös från början till slut. Avslutningsvis spelades några Beach Boys hits. Och lyckan var fullkomlig "

Kul var det! Sen blev det i alla fall gatlopp ner till Badhusparken där Peace Love and Pitbulls showade. Thåström i blå lackbrallor.... Bättre än i Hammarstrand men hävdar fortfarande att Thåström ska avnjutas på rökiga klubbar. I och för sig så har jag aldrig sett honom på någon sådan men det säger ju sunda förnuftet.... eller nåt sånt....Hmmm....

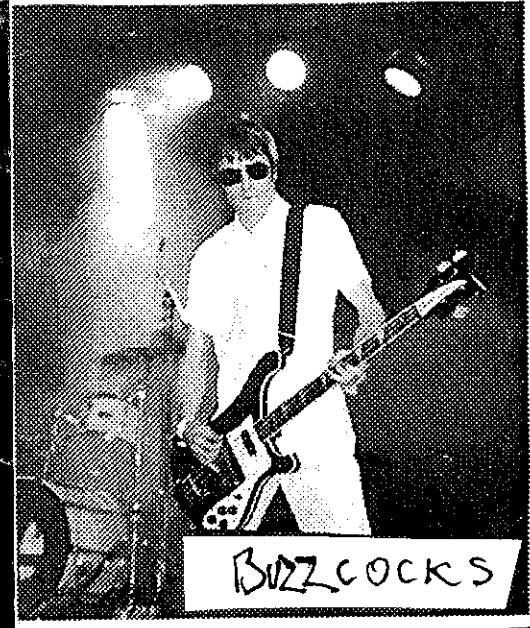
Jaha! När Farbror Joakim klev av scenen så var det slut på artister för fredagen. Efter lite skönt rundvandrande och en skojig sak om två norskar (Je e ikke syk, je e norsk..) och en sång om en granfrosk som sa MMMÅÅÅ så gick vi hem till den ständigt invaderade "Malinsmormor Margotslägenhet" och satt uppe och kollade på testbilden på kanal 1 bara på trots ända tills det att lördagens program började.

Nå, vad jobb jag är! Ni vet säklart vad vi gjorde! SOV! Vad annars? Jojomensan! Fortsättning i skolan om dagarna! Efter fredag kommer

Lördag
Då fick jag chansen att ta igen missade Rock, Salt & Nails spelningen. Mitt på dagen spelade de på krogstråkets scen. Tyvärr var publiken inte på något riktigt jättebra humör men med hjälp av gruppens charm så blev de faktiskt lite mindre sega efter en stund. Rock, Salt & Nails kommer från Shettlandsöarna och spelar medryckande folkrock med stor

personlighet. Så bra att jag hade allvarliga funderingar på att åka till Nämforsen för att få se dem igen. Men så blev det inte..

Suck.... Så till kvällen.
Niklas Strömstedt? Nej.... **This Perfect Day** var det första vi ödslade tid på. Lite publik vilket var synd på detta band. Inte för deras musik tilltalar mig så mycket men ändå.

1833. Velociped åkande damer. Hvad bör en cyklande dam göra för att inte få sin hy förstörd? Först och främst bör de velociped åkande damerna regelbundet hvarje morgon ingnida ansiktet med en blandning av glycerin och citronsaft - lika mycket af hvarje. På sina utthlykter måste de vara väl pudrade, och dessutom måste ansiktet skyddas genom ett fint gulhvitt flor. Efter hvarje utthlykt aftvättas pudret i destillerat vatten, tillsatt med lite borax. Därefter ingnides ansiktet med cold cream eller crème Simon, och om man har en ansiktssmassa att tillgå, överlämnar man sig åt hertne i omkring 20 minuter. Sittningen tillåter vi oss att på det allvarligaste afträda hvarje cyklande dam att antaga den fulla, framåtböjda ställningen, att rycka pannan och knipa ihop munnen. Djupa outplånliga rynkor blifva lätt följden af dessa grimaser. Gent emot rynkor äro alla medel glycerin, destillerat vatten, pudret, gult flor, borax och citronsaft, ändamålslösa. Förstår en dam att under velociped åkningen anlägga det milda smälte som är egentodmigt för kvinnornas de lyssna till ömna ord, så skadar det alls icke.

Superswirls är inte heller ett band som man lyssnar på i vanliga fall men det var skön musik att sitta och "sofilyssna" på. Även här var det en gles publik vilket inte är allt för vanligt på Rockklubben. Then it was time for another krock... Mellan Liberator, Eric Gadd och Charta 77. Ja, Eric Gadd, jag gillar faktiskt honom. Inte för jag har hört så mycket från nyaste skivan men han har en hel del bra låtar. **Liberator** var egentligen inte någon stor sorg att missa för varken jag eller Malin gillar dem. Eller, hur ska jag säga... Vi har något halvidentifierbart emot dem... Lisa däremot var där och hade skoj: "Liberator är väl inte direkt mitt favorit ska-band men det blev en minnesvärd konsert med en stor glad, varm och hoppande publik som verkade kunna vartenda ord i alla refränger. Ett minus får dock sångaren Robert Ylipää för att han försöker sjunga med lite väl mycket brittisk accent och väldigt gärna lägger sig till med en massa dåliga försök att till sättet efterlikna Buster Bloodvessel (som sjunger i Bad Manners) och det är ju lite trist. (Där har vi en sak som inte är kul med Liberator.../Anna) Men ska är väldigt tacksamt att spela live, på sådana konserter har verkligen både artister och publik KUL! Naturligtvis bjöds det på ett gäng extranummer, och alla som var där kan väl fortfarande höra hela den extatiska publiken skrika "Liberator" och rytmiskt klappa i händerna. Liberator-klapp-klapp-klapp-klapp..." Tilläggs bör förresten Ylipääs utläggning i ett mellansnack om att vi måste gå ihop och bekämpa rasismen, det får han pluspoäng för."

Ja, medan Lisa var på Liberator så gick vi såklart på **Charta 77**. Det här var det vi väntat på sedan i våras då vi fick reda på att de skulle komma. Rockklubben var full till bristningsgränsen och som tur var så tog de även in folk (?) under 18. Annars hade det varit skandal måste jag säga! Charta gav verkligen järnet och kontakten mellan publiken och bandet var så bra att det bara är Charta som kan få till det så. Många i den rätt unga publiken såg ut att i det närmaste avguda Granberg & c/o. Efter extranumret så ville inte riktigt publiken avlägsna sig utan fortsatte skrika efter bla. Vykort från Rio. Och nästan på nåder fick hjältarna

kliva upp på scenen igen och spela "Vykort..." Trots att det var en väldigt bra spelning så var det inte den bästa jag sett med Charta men absolut den med den bästa publikkontakten. Ute på Stortorget började folk att samlas för att se Yrans kanske största dragplåster: **BB King**. Vi var där och kollade lite mest bara för att ha sett en så stor person som BB King. Det är ju inte var dag man får en sån chans och definitivt enda chansen att se honom i Östersund! Speciellt om man tänker på att han är 72 år... Vi blev dock inte så långvariga där utan knallade ner till Badhusparken för att kolla på en annan höjdpunkt: **Buzzcocks!** Jag hade varit lite orolig över hur bra det skulle vara bli för första tanken när jag hörde att Buzzcocks skulle komma var: Jaha, gamla gubbar som ska ut och försöka rocka igen.... Det visade sig vara i det närmaste obefogade orostankar. Om jag säger så här: det var inte dåligt men det kunde ha varit bättre. En sak är i alla fall säker: Kul var det!! Jag har ju aldrig trott att jag skulle få röja till låtar som "I don't mind" och "What do I get?" Största nackdelen där var att ljudet inte alls var särskilt bra men det gick ju att stå ut med. När Buzzcocks slutade spela hörde man fortfarande att BB King höll på att spela. Hans 3 timmars (!) gig var ett av de mastigaste som någon gång beskådats i Östersund. Det var rackarns bra med Buzzcocks som avslutning på Yran 97. Fast vi tycker det var jävligt snålt av Yran att inte ge oss ackrediteringar. Har mycket svårt att tänka mig att det skulle vara en så stor förlust för dem att vara lite givmilda mot zine. De har antagligen mycket större intäkter än tex. Arvika festivalen (som ger ackrediteringar) men det beror väl på att Yran inte existerar lika mycket på grund av själva "musikintresset" utan på mer kapitalistiska grunder.

Det sista jag ska skriva är: Fan ta dig Krille!!!! Och klubbmästare i LRK 97 blev Natasja Scott med matte.....

/Anna

Sopäkaren får i gryningen kalla
En stark och ensam karl
Med tunnornas buller väcker han alla
Det är det enda nöje han har

En kranförarens liv är hårt
Rätt vad det är får han sparken
Hans yrke är tungt och svårt
Och det är så långt till marken

NEMESIS DIVINA

stranden var blå, havet brunt, solen vit
och molnen gula
himmelen, den existerade inte ens

dödslockan flämtade
och slickade oss på örnsnibben

svärmeriet, i det förlovade landet
grodde, och syntälten, de ville endast
dra sig samman
likt undernärda växter

vi var varandras bödlar
som aldrig lyckades
sköta giljotinen rätt
som tur var

det är klart, det är mulet
Mikael Lehtikoinen

MIDSOMMARAFTON

Midsommarfest på Trätöjordsbäckgen i Hammarstrand 1997.

Midsommar är helgen då alla raggare från Dorotea och Kramfors åker till Hammarstrand för att titta på Thomas Di Leva och Peace Love and Pitbulls. Vi lånade väran kompis Ida och hennes bil, en brun Saab med gula vindrutetorkare, som var det mest raggarliknande fordonet i vår bekantskapskrets. Vår perfekta timing gjorde att motorn inte kokade förrän vi var framme i stora staden Hammarstrand...

Vi slog upp vårt tält i skogsbrynet på en äng nedanför själva området, då var det inte så mycket folk. Dagen efter skulle även Junper och The Boppers spela, men det kändes inte som om vi ville betala 180 spanna för att se dem. Om vi däremot hade varit popcornvinnans barn så hade vi fått komma in gratis, och då hade det varit en helt annan sak... Förutom redan nämnda band så spelade även Jämtlands Stolthet (?) HP Burman, och coverbandet "Ständut Black", eller "Alltid Pank" som ni vanliga, dödliga människor skulle ha sagt. I väntan på Di Levas kärleksfulla flummande satt vi och lyssnade på vår vän Tobbe, trubaduren, som spelade en av sina hits "Peak Performance Pia", och självfallet, lite Cornelis. Vi fick sällskap av Skäggis och Jocke med de smutsiga tärna, som f.ä. spottade på Anna B.L. hela tiden. Ida umgicks flitigt med en kombinerad Levellers-fan/raggare från Sundsvallstrakten. Annars kunde man också roa sig med att åka karusell eller sjuka sig i discologen! Där spelades technomusik i stor mängd, och i fall Sivan hade varit tillräckligt nykter hade hon säkert varit där.

Men om vi skulle gå in på det väsentliga istället för att kasta vedpinnar till hunden.

Det var alltså första gången vi såg Di Leva, en trevlig men ganska förutsägbar upplevelse. Omgivningarna passade bra till hela uppträdandet, med höga berg, fullmåne och lite träd runt omkring. Lite fel sorts stämning blev det väl med tanke på vem som skulle upp på scenen efter Di Leva... PLP blev väldigt försenade, och orsaken fick vi inte reda på förrän dagen efter. Lite misshandel med järnrör samt ett dödsfall inne på

dansbanan. Det var ju inte helt roligt. Medans vi väntade på att bandet skulle sätta i gång, passade vi på att ropa lite hejarsams till roddaren Tomas, som vi hoppas att han blev glad för. Han såg glad ut, i alla fall. Thåström hade man ganska stora förväntningar på, kanske var det därför jag tyckte att det inte var så jättebra. Eller kan det ha berott på att jag hatade publiken bakom mej? Mot slutet ågnade jag mer intresse åt en gammal tant som entusiastiskt försökte ta sig upp på scenen. Men efteråt kändes det bra att antigen ha sett legenden himself, och glada i hägen gick vi ut för att beblanda oss med ortsbefolkningen. Då kommer Ida och skriker att ambulansen har kört över vårt tält! Och inte ens satte upp det efter sig! Äv en annan (minst lika full) person som brukar säga att han heter Marcus och är Sivans bror, får vi höra att det egentligen var en brandbil. Jocke med de smutsiga tärna & co. Hade tänt eld på en halndocka i naturlig storlek, och någon hade larmat brandkåren. Det luktade inte så gott, så vi tog oss en promenad tillsammans med ruggige Rickard, Tobbe och Nicklas för att inspektera Hammarstrands nattliv. Men det är en helt annan historia. Kanske får ni läsa slutet i finezine-fyran.

TJERNOBYL DÖDAR

Efter en hård dag på jobbet med diverse olycksfall drog jag mig hemåt för att försöka avsluta mina Finezine-recensioner. På bordet låg emellertid ett brev från Östersunds-gruppen TJERNOBYL DÖDAR. Hokus pokus så förvandlades jag till den arbetsnarkoman jag egentligen är. Slet hela natten och halva dagen, bara för att kunna få med intervjun till det här numret. Håll till godo!
Rasmus Nalle besvarade alla frågor.

F- Vi börjar väl med den alltid lika aktuella frågan: Medlemmar?
TD- TD består av Rasmus - gitarr och sång, 22 år. Om man bortser från mor, far, bror och bror är jag relativt ogift. Spelade tidigare i Östersunds mest fluriga rockgrupp Substantia Nigra (94-95), numera pular jag med ett countrypopdiscorockjazz-projekt vid namn My Big Teeth Gnash It featuring the Hall Of Heads (dragspel och sång). Jag kräver att SVT ska reprisera den gamla klassiska serien Mindre Modiga Män.

B.J. - sång och gitarr, 23 för tillfället men annars i stort sett två år äldre än Rasse, plyschkung, ser gärna en skön snyftare på stor duk, lirade tidigare med sytgrupperna Död Zon och Wellpaaph. Andra mysko grupper från de fjuniga tonåren är Björkans Brass och Långben Går På Zoo.

F- Varifrån kommer namnet?
TD- Namnet tog vi andra eller tredje gången vi repade, vilket vi i början gjorde på mesvolym hemma hos B.J.'s föräldrar. En gemensam kompis jobbar på en kommunistblaska och vi får alltid en massa tidningar hemskickade. Ett nummer låg uppslaget och en fet rubrik proklamerade att "Tjernobyldödar fortfarande". Det var

givet att det skulle bli vårt namn. Hade ni hört hur vi lät då hade ni förstått. Namnet funkar alldeles utmärkt även nu. Det är ett sant påstående och det går på nåt sätt hand i hand med hur vi lät, låter och kommer att låta.

F- Hur länge har ni spelat i hop?

TD- Bandet kom till 1993 av den gamla klassiska orsaken: En flicka kom emellan, vi träffades och historia skrevs. Nej allvarligt talat var det nog så här: Vi var båda less på det lokala musiklivet. Sector Sexs var roliga en gång i tiden innan alla lokala band började försöka låta precis som dem. Det funkar på ungefär samma sätt idag, med skillnaden att nu ska alla låta som Hellcopters.

Musiken i Östersund ar tyvarr fantasilös. Och så kom då den här flickan emellan, vi träffades och beslöt att göra nåt åt saken. Och efter det har i alla fall lite historia skrivits.

F- Vem gör text och musik?

TD- Vi skriver låtarna båda två, bara inte tillsammans. Musiken beskrivs väl bäst som en blandning av den musik vi lyssnade på innan vi fick fjun på hakan. Vi gillar båda åttitalpop men jag utvecklades åt det lite lagom alternativa gitarrpophållet och B.J. drogs till syntetisk musik. Givetvis sneglade bägge åt varandras håll men tog aldrig första steget. Ehhh?

Att ha en stor åttitalskänsla var i alla fall viktigt för oss. Någon sa nån gång att vi lät som en blandning av Ardis och Pistols och det kan väl kanske stämma. Men texterna är förstås det som är viktigast, annars hade vi skrivit på nåt annat språk. Lyriksmässigt har vi alltid försökt hålla en färgglad syn på en svart tillvaro eller en svart syn på en färgglad tillvaro. Vi har aldrig gillat såna där gnälltexter, typ "mitt liv är så trist-jag vill dö". Vi försöker ta den skitiga delen av livet med en nypa salt.

F- Vad har ni gjort för material? Demos, samlingskassetter?

TD- Vi har släppt åtta kassetter, varav de flesta är slutsålda. Alla band med självaktning ska givetvis även ha en sjuk film i garderoben. Så även vi. Tyvärr är den slutsåld. Det är lite synd för det är en riktig stämningshöjare.

F- Hur ser era planer ut för framtiden? Kontrakt på gång?

TD- Vi har vårt eget bolag och det trivs vi alldeles utmärkt med. I övrigt återanvänder vi ett gammalt uttryck som kanske är lite väl rostigt i ringen: "Vi lägger ner när det inte längre är roligt". Just nu har vi förbannat skoj.

F- Inspireras ni av några särskilda grupper eller händelser måntro?

TD- Jag borde väl inte svara för oss båda men jag skulle tro att Pet Shop Boys i sin tidiga karriär är en bra gissning som gemensam nämnare. För egen del är Köttgrottorna de man mest snattar i från. Jag önskar att jag nån gång kunde få till ett lika fräckt gitarrljud som på deras fullängdsdebut "Blodsdams".

F- Vad tycker ni i övrigt om Östersunds musikliv?

TD- Jag ler alltid mitt sötaste leende när jag lyssnar på min Komplex-kassett. (Förstår dig så väl.../förstående red.) B.J. och jag brukar annars kunna dansa oss sjuka till Panikorkestern. Jag hänvisar till mina åsikter om fantasilösheten i Östersunds musikliv när jag säger att om man har förinspelad bakgrundsmusik klassas man direkt som syntare och då får man inga spelningar. På syntspelningarna får man inte heller vara eftersom man har gitarrer och då är man ju punkare. Vi försöker då och då att skaffa egna spelningar. För närvarande är dock inget planerat.

MODIGA DRABANTER

resans slut bar frukt av
intets oförklarliga blad
här har de flugit
hela sitt liv
utan att veta varför
de bara flög och flög

utan vingar
Mikael Lehikoinen

Smorbländat vatten...
Vilken tur att man inte är elefant. Då måste man dricka vatten genom näsan.

F- Nu kommer den absolut viktigaste frågan nånsin i världshistorien: Loch Ness monstret eller Storsjöodjuret?
TD- Wahhh! Egentligen ingen av dem eftersom jag har djurfobi men jag antar att man

bör svara så jag får väl säga Storsjöodjuret. Jag är så jävless på den här trenden med England, Irland och just Skottland. Östersund är stan över alla. Gå ner på stationen och lyssna på när kärringen säger i den sprakiga högtalaren: "Välkommen till Östersund".

Sug på orden ett tag, ta ett djupt andetag, se dig omkring och njut.
F- Till sist: Berätta om nya demon. Är ni nöjda?
TD- Titeln kläckte jag redan 95 när jag bodde i Varberg och utan att uttala mig alltför mycket om Varbergarna är porschedrömmar och adidasskor nåt som alla kutar omkring med därnere. **(Ja det stämmer nog, vi känner ju ett antal personer därifrån!/världsvana red.)**

Några av låtarna är gamla godingar som vi legat och sugit på ett par år. Vi kanske låter mer allvarliga och vuxna på "Porschedrömmar..." mot för hur vi lät förut. Det är i alla fall vad många har sagt. Men jag vet inte, jag tycker fortfarande vi har det där gulligt naiva kvar och jag känner mig mer sprallig än nånsin. Men jag kan erkänna att visst hatar vi lite mer nuförtiden. Men å andra sidan: Vi älskar mer också.

Och med de vackra orden avslutar vi intervjun med Tjernobyl. En hemsida är på gång och där kan ni säkert hitta mycket intressant senare. Köp gärna deras nya demo, adressen finns kanske längst bak.

VI fick ett mail ifrån Marit i Candysuck angående en recension på deras skiva "Score". Det var så att jag (Malin) beskrev deras texter som "mansdiskriminerande", och det ville hon inte hålla med om. Egentligen var det ju inte särskilt seriöst menat, det var mest det att jag upplever många av texterna som beskrivningar av tragiska händelser anknytna till män. Det skulle inte tas på alltför stort allvar. För att ingen ska missuppfatta hela saken får ni här en kort redovisning av låtarna:

1. Popcorn

Om hur en liten liga bestående av överklasspojkar i 30 årsåldern med frigörelseproblem, har fått ett oproportionellt stort utrymme i medievärlden: jag syftar på alla dessa artiklar där man desperat för fram teorier om att kvinnor ska vara "kvinnor" och att män ska vara "män" (min åsikt är att alla bör få rätten att vara en individ, och jag hatar när någon kommer och säger att jag borde vara så och så för att jag är kvinna, jag tycker inte att jag tex ska behöva raka mig under armarna om jag inte vill det... självklart ska dock dom som vill det göra det)

2. Leach

Om anorexia, om att ha ångest över sin kropp, om hur sjukdomen funkar.. så gott som alla kvinnor jag känner har haft någon form av ätstörning... från lindrig till dödshotande.

3. Puppy Dog

Om en kille som var kärare i mig än vad jag var i honom, som jag svek. Om skammen jag kände över att jag någonstans tyckte det var skönt att strunta i honom som en hämnd på andra som svikit mig.

4. Storyteller

Om att vara underlägsen, när man vet att människan som sätter sig över mig inte har någon rätt att göra det eftersom man vet att det är en looserperson typ.

5. Heavy Metal Ballad

Om en kvinna jag känner som lyckades slå sig fri efter ett 20 års långt förhållande med en man som hon blev misshandlad av.

6. Burn

Om hur man så fort man går ut på stan, slår på TV:n eller slår upp en tidning, blir överbelamrad med bilder och budskap om hur jag borde se ut och bete mig för att anses som en lyckad individ. (stereotypa könsroller osv)

7. Never trust a...

Om att politiker och andra människor med ansvarsfulla positioner inte håller vad de lovat. Denna text kan väl även appliceras på andra mellanmännsliga förhållanden man det var främst den här typen jag tänkte på när jag skrev den.

8. Inferno

Om hur min syster blev misshandlad av en ung kille (som hon inte kände) på Hultsfred för 4 år sen, hon blev sjukskriven i ett halvår. Jag råkade vara precis vid sjukstället när hon kom med ambulansen, käken var av på två ställen, hon hade skallfraktur, hela ansiktet var igensvullet, hela hon var nedblodad. Hon hade inte gjort honom ett skit. Texten handlar om hur jag fortfarande vaknar och gråter om nätterna, jag drömmer om hur hon såg ut och att jag trodde att hon skulle dö.

9. Scratch!

Om hur det funkar med parförhållanden.. det är en sån status att ha "rätt" kille, alla är så rädda för att misslyckas (att inte leva i tväsamhet anses som något onormalt, åtminstone om man är över 30) och det är så fullt att misslyckas. Om hur man träffar en kompis på stan, frågar hur det är, hur hon har det med sin familj, hon babblar på om hur bra allting är... om hurungarna är så duktiga och killen är så snäll... och senare, när dom har skiljt sig, får man reda på vilken fejk det var, att under ytan var det åt helvete. Jag är absolut inte emot parförhållanden (lever själv i ett, ibland olyckligt men oftast jävligt lyckligt) men någonstans har det gått fel när en del människor lever ihop trots att de inte är bra för varandra.. och någonting är även fel när det i genomsnitt är en kvinna var 10:de dag (enl. scb) som blir misshandlad till döds av en man hon har ett "kärleks"-förhållande med.

10. My mistake

Om ett kärleksförhållande mellan kille och tjej som inte ger något för tjejen i fråga.. hur det tar slut och hur skönt hon tycker det är att bara säga till honom att "jag tänker fan inte passa upp på dig längre"

11. Gouge Away

En Pixiescover.. fråga Frank Black om texten.

12. Christmas eve assassination

En mordhistoria, en filmscen i ord.

EILERT PILARM.

Nyss utvilade efter en hård men rolig Yra lyckades jag, Anna, Ida samt Andreas ändå pallra oss iväg till Lits hembygdsgård för att låta oss imponeras av krutgubben **Eilert Pilarm**. Jag har inte varit på en Lit-e-kul-träff sen jag var väldigt liten, men jag har svårt att tänka mig att det har varit så mycket folk någongång förut. Siffran som nämndes var 1200, men jag vet inte om det stämmer. Runt 8-tiden på kvällen klev Eilert upp på scenen, iklädd nån konstig blå-vit byxdress... Sedan satte han igång och sjöng bl a "Jailhouse Rock", "I just wanna be your

EILERT

teddybear" och andra **Elvis**-låtar playback. Trots att man från början inte visste om man skulle skratta eller gråta, blev man i slutändan glad (eller hjärntvättad?), och fortfarande förundrade över upplevelsen åkte vi hem till mig för att äta äppelpaj.

Mardrömmar. Getingar. Hobbe som väsnas. Psycho som hoppar på min mage i jakt på lättoflugor. Hängmattan är borta. Inga nya skivor. Inga snygga på stan. Tjattigt folk. Fulla människor. Människor som har roligt. Blä.

viktiga säkerhetsåtgärder:
*använd inte Connexion ID phone i närheten av vatten eller om du är blöt.

- *Connexion ID phone kan ramlar ner och få allvarliga skador.
- *placera Connexion ID phone på ett säkert ställe där ingen kan trampa på den eller snubbla på sladdar.
- *använd inte Connexion ID phone för att ge meddelande om en gasläcka nära läckaget.
- *tryck aldrig in föremål i Connexion ID phone's sammanfogningar.
- *att ringa med siffertangenterna: vid uppringning lyft luren.
- *lägg på luren om du vill avsluta samtalet.

här kommer...

RECESSIONERNA!

Defaced Creation/Aeternum Splitsingel

Paranoïa Syndrome
Det är inte alla dagar jag lyssnar på ordentligt, rå dödsmetall. Men i dag är det tisdag och jag lyssnar på Östersunds hårdaste band, se FZ#2. Den här sortens musik ger mest om man upplever den live tycker jag, när hela atmosfären fylls av hat och död och andra mindre trevliga saker. Då kan det vara bra att öva sina hörselnervet innan så man inte får en chock och dör mitt i första låten, trots att det säkert skulle vara uppskattat. DC låter lika bra och kanske bättre live, men det är väl bara bra. 2 låtar har de med på vinylen, "Fall" och "Bloodwar". Dessa är helt i klass med de största dödsmetallbanden i dag. Om ni gillar tung musik så gillar du det här.
/Malin

Zero Gravity Camels Demo

Jaha, det var nära att det inte blev någon recension här för fodralet hade klitrats igen av lingonsylt. En sju låtars demo med rätt softad punkrock. Rätt segt, eller alldeles för segt och långtråkigt för min smak. Dövt ljud är det också. Om de hade varit lite snabbare och haft bättre ljud hade det kanske funkat bättre, i alla fall i mina öron. "She likes horror movies" är den som är minst dålig, här funkar det med den sega musiken men allt annat är förvillande likt allt på den här demon. Hm... Men för bövelen! Ta er i blåsten och nyc k upp er! Men för mig får lingonsylten sitta där den sitter.
/Anna

Whistler Demo

Ljungbyband från Ljungby. Som spelar poppig pop. Whistler är ett engelskt sjungande band som framför sina låtar på engelska. Låtarna fastnar lätt och är lätta att få på hjärnan. Den duktiga sångerskan är en tjej som heter Sussie och sjunger bra. Nå, nu ska jag sluta låna mig. Whistler är riktigt bra, om man säger så här: för att vara ett band som spelar sån musik som de spelar så gillar jag dem ovanligt mycket. Välspelat liksom. Men påminner skarpt om något annat band som min hjärnkapacitet inte klarar av att plocka fram namnet på just nu. Ju mer man hör desto fler trevligheter uppträcks! Go on!
/Anna

Clandestine Fight back and ignore the system Demo

Östersundsbandet Clandestine manglar på med värsta kängrens. 27 låtar på engelska med växelsång, y! från Sylens håll och bröl från Fritte!!! Det är tajt och bra spelat men lite långtråkigt i längden. Men, det lättas upp av helsjuka felringningar ala Hassan men med inriktning på kängpunk. Favoriten är "bowlinghallen" och "Jag spelar i ett band, Vetebomb. Dessa får mig att tänka på dagen efter min studentdag då jag och Tina på morgonen satt och lyssnade på den här demon tröttast i hela världen. Jag tycker att alla som gillar käng ska investera i en Clandestine demo och gå hem och rocka.
/Anna

Vad har dessa gemensamt?

UGLY \$QUAWS Refused Stefan Sundström
 (...live...) & Johan Johansson

Gunnar Mary Beats Jane Cosa Nostra Mr. Danielsson Prozak

Hoola Bandola Band Svenska Proggorkestern
 (...med Totta Näslund... m fl...)

comatose TUSEN DÖDA TRALAR Enad Kraft Perkele

JUSTICE new MOTVIND Dan Berglund **S.O.S** ny m fl.
 Teater öppnar 70-talets reballer fräsch punk

Alla medverkar på 90-talets starkaste **PROTESTSKIVA**

100% ADRENALIN

(släpps i september-97)

Vad kan Du ha gemensamt?
Du kan gå med i rörelsen som släpper skivan!

Musikrörelsen Nu är det Nog!

Den nya proteströrelsen som står för rättvisa och musikens vilda kraft.

Sätt in 75:- på pg. 4383757-4 för att bli medlem!

Som medlem får du årligen:

en tidning, medlemsutskick, rabatterade priser på framtida spelningar och produkter. För att endast beställa skivan, sätt in 125:- på samma pg. nummer (vill du bli medlem och ha skivan, sätt då in 180:-)

Power to the people!

Adress: Musikrörelsen • Box 413 • 401 22 Göteborg

Dajva Brutalt #1

Från Holmsund utanför Umeå kommer detta zine som tidigare gick under namnet Mockazine. Mockazine är ett avslutat kapitel och nu går Anna och Stina vidare med Dajva. Tyvärr har de kvar för mycket av Mockazines nackdelar, de skulle försökt gjort en större ansiktsrytning när de ändå bytte namn. Exempel där kirurgen kunde fått snitta är i intervjuerna som kunde få vara längre och i layouten som är tråkigt. (Och sånt gillar ju inte Finezine..) Men trots detta så är Dajva rätt kul, det är skrivet med stor personlighet och frågor såsom om vad Fredrik i Randy skulle göra om han blev erbjuden att bli Stora Gyllis personlige rådgivare är så långt ifrån tråkiga standard frågor som man kan komma. Dajva är dock inte lämplig för gravallvarliga fråkmånsar men för glada människor med humor så är Dajva en bra investering till zinesamlingen. Intervjuade är förutom Randy, KKPA, Gorilla Killarna, Passout, Bold mfl...

/Anna

Fudgewax

Turtile

Broöl rec.

Turtile är ju inte en helt ny skiva (aug 96) men är ändå klart värd att recenseras enligt min mening. Om det nu ligger i någons intresse att veta det så har denna skiva släppts både i Tyskland (Empy rec) och i Nederländerna (Geek ville rec) förutom i Sverige förstås.

Det som skiljer Fudgewax från många andra band i deras skivor (Turtile innehåller sexton trailvartaliga låtar, många av dem är förresten i en takt som går jättebra att jonglera till) Texterna är väldigt fantasifulla: "Shaddy" handlar om en person som försöjs av sin egen skugga, "Friends" i sin tur handlar om en kille som är vän med Beisebu, och i den stilen fortsätter det. Både musiken och texterna gör åtman känner sig uppåt, och det är sådana skivor jag gillar bäst!

/Lisa

Dajva Brutalt #2

Tokfransarna från Holmsund är tillbaka! Den här gången med stora framsteg i såväl layout som intervjuinnehåll. Intervjuade är Saltiwas, Skurndum, Monsterbästarna (suck) mfl. Lika sluka som vanligt. Dajva är ett zine som man mysläser med ett leende på läpparna. Ni borde kolla in det... Känn er fängast om ni inte gör det. Att det är två tjejer som är redaktion gör det bara ännu bättre. Anna och Stina är inte dom som är den Gamla är de också, minst 15...

/Anna

Monster

You'll be sorry

MVG rec.

Ord räcker inte till för att beskriva känslan när jag hörde låten för första gången live. Hurrvi! Hopps att ni själva får något näst gång. 2 låtar till är inklämda på den skapligt billiga singeln. "I vad gör det? Sista låten är en ny version av "Honour your friends II". Men missa för allit i världen inte den här skivan eller videon till "You'll be sorry" för den delen. Bra och fin dvärgkarantin.

/Malin

Towards Nothing

Demo

Detta är TN's första demo, den spelades in i januari 97 och jag borde ha recenserat den för länge sedan men det har inte blivit av.. Förått.

Musiken är det inget fel på men däremot ljudkvaliteten. Den stackars sångarens röst dränks allt som oftast av alla andra ljud. Bortsett från detta så är det en riktigt trevlig demo! Särskilt bra tycker jag om "Consumption Society" där t.o.m sången är bra, melodin växlar mellan att vara väldigt finsländ och att låta som någon 50tjs låt, en väldigt lyckad kombination. Towards Nothings musik kan kanske beskrivas som en blandning av hårdrock/hardcore/punk och något melodiosit!

/Lisa

STANS SKIVAFFÄR
SKIVHÖRNAN
STORTORGET 1 - 063-13 31 84

Jonglering

Just nu är jongleringen på frammarsch i Sverige, allt fler inser att man inte behöver vara cirkusartist för att kunna lära sig jonglera. Jonglering är föresten långt ifrån ett nytt påhitt, det finns saker som tyder på att redan de gamla egyptierna jonglerade, för 4000 år sedan!!

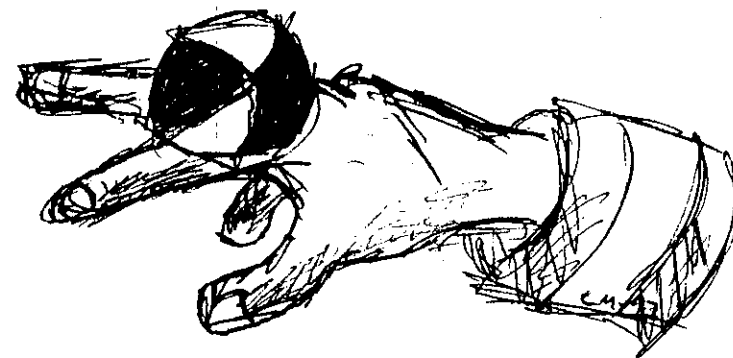
Vid jonglering är det normalt vänster hjärnhalva som reder ut hur man gör. Den behandlar det som en logisk process, precis som de flesta andra inlärningsprocesser, t ex att lära sig cykla. Efter en tid tar dock höger hjärnhalva över verksamheten. Det är först efter en överföring från vänster till höger hjärnhalva vi kan jonglera utan att aktivt tänka på vad vi gör. Det som är så bra med det här är att höger hjärnhalva tränas upp, den används normalt inte så ofta i andra sammanhang; en utvecklad höger hjärnhalva bidrar till ett bättre medvetande, mental vighet och kreativitet.

Jonglering är bra, inte bara för muskelträning av överkroppen utan även för ögonen. Nyligen har vissa ögonläkare börjat ordinera jonglering för att stärka ögonmusklerna. Det finns till och med läkare som har ordinerat jonglering mot stress och som hjälp för att sluta röka! Jonglering kräver dessutom en speciell typ av koncentration som lär vara väldigt nyttig. Den har en lugnande verkan som bäst kan liknas vid den harmoni som uppnås vid meditation.

Så vad väntar du på??? Köp *Finezine #1*, läs och lär, eller klura ut på egen hand hur det går till!!

Av Lisa, delvis plockat ur fler bollar i luftens lilla broschyr, "En kort kurs för ökad livskvalitet". Teckningen är plockad från internet...

"FORK"

Det här är ett väldigt vanligt, och inte särskilt avancerat "trick", som trots allt ser ganska snyggt ut. Jag hoppas att man förstår vad teckningen föreställer, för jag tänker inte skriva en närmare förklaring..

Steg 1: Jonglera "som vanligt", invänta ett bra tillfälle ("ett bra tillfälle" = när du känner dig redo), håll kvar en boll i vardera handen, handflatorna nedåt.

Steg 2: (Det här går alltså fort, eftersom att en boll flyger) Spretta till ett "v"-tecken med ena handens pek- och långfinger, tummen kan gärna spretas med även den! (Lill- och ringfinger håller fast bollen i handflatan.) **OBS!** Det är nog inte lämpligt att hålla handen i vertikal läge, horisontellt läge rekommenderas..

Steg 3: Den flygande bollen går in för landning.. Med lite tur hinner du fånga den på dina utsträckta fingrar, följ med bollen en bit ner i rörelseriktningen för att dämpa fallet. Ligger bollen fortfarande kvar så har du lyckats, annars är det bara att börja om..

Överkurs: När du väl fått in den rätta snitsen så öppnar sig en hel massa skojiga möjligheter, du kan exempelvis kasta över den fångade bollen till den andra handen, (och fånga som i steg 3) eller kasta den rakt upp i luften, samtidigt som du kastar bollen som du hittills hållit i samma hands handflata. Blixtsnabbt greppar du den övre bollen och "forkar" den undre, du skall helt enkelt låta dom byta plats.

Text och bild av Lisa

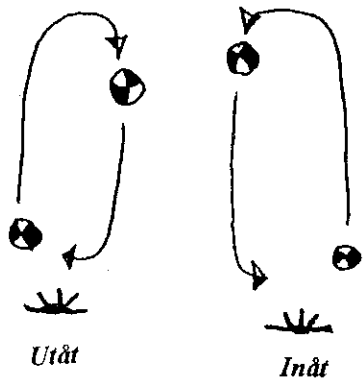
Två bollar i en hand

När man vill jonglera med två bollar i en och samma hand finns fler än ett alternativ, de två vanligaste är att kasta i "kolumner" eller "cirklar".

Kolumner

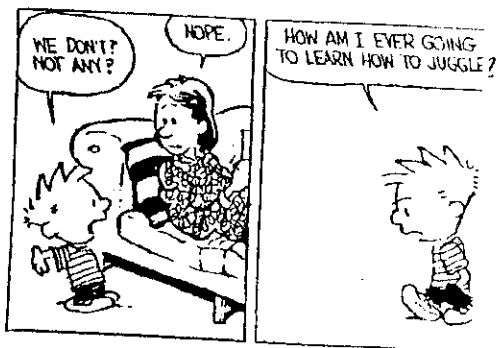
Man kastar bollarna ganska högt, när boll nummer ett är på nedgång skall boll nummer 2 skickas iväg.

Utåt

Inåt

Sett från jonglörrens synvinkel

Cirklar

I princip samma sak som att kasta i kolumner, bortsett från att man skall låta bollarna gå "runt" istället för upp och ned. Teckningen visar att man kan

kasta "inåt" och "utåt", och hur det ser ut med höger hand.

Jag tänker inte ägna någon längre stund till att förklara hur detta går till, utan överlämnar det helt åt dig kära läsare.

Teckningar och text : Lisa

Satanic Surfers 666 Motor Inn Burning Heart rec

Satanic surfers är ännu ett skateband i raden som aldrig förändras.. Låtarna är fortfarande väldigt lika de som fanns med på "Skate to hell" och man tycker att någonting borde ha hämt under de fyra år som passerat sedan dess... Men det har det inte, möjligare har de blivit en smula mer hardcore inriktade än tidigare. De borde satsa mer på melodiska låtar som "start over", det är sådana som gör att man orkar lyssna igenom en hel Satanic Surfers skiva. Spår 8 har förresten ett vettigt budskap med en bra text som handlar om att man ska sluta se ner på "tjejgrupper" och börja acceptera dem som vilket annat band som helst. Texterna är överlag klart mogetare nu än tidigare och om de ned allt "your filthy bastards" snack så blir det kanske riktigt trevligt.. Nu ska jag sluta hacka på skivan, den blir säkert bättre om man lyssnar mer på den än vad jag har gjort.

/Lisa

Monster Rockers Delight MVG rec.

13 låtar Monster är - KAN - inte vara för mycket. Snarare lagom. Utav dessa är i alla fall 4 låtar gamla. Jag är lite ledsen över att de ändrat bassolot på "Come back and shake me". Men det får jag väl leva med. Lite tråkigt är också att "Debbie" är med på skivan, jag är otroligt less på den nu och det hade varit roligare med en annan låt men i övrigt är de svårt att klaga. Min favorit är "God knows my name", suverän låt och kanske den bästa hittills? "Lookin for a fight" är en riktig röjlåt och Anders röst är suverän, mer suverän, mest suverän i slutet på "if it ain't love" när han gör några desperata utrop (Jesus! save me!... osv..) men jag hakar alltid upp mig på ett ställe i mitten av låten, där blåset alltid får mig att tänka på "En sockerbagare"... "Another boy/Cool your jets" eller vad den nu egentligen heter, kan man inte heller hoppa över. Jag är så glad att den finns på skiva, äntligen! Tack, tack, tack.

/Mallin

Him Kerosene What ever gets you by Telegram

Him Kerosene är ett band som jag länge velat höra men aldrig gjort. Och som vi tyvärr somnade ifrån på en spelning så därför blev jag så glad när jag hittade den här skivan i brevlådan en dag. Första genomlysningen var det lite -Jaha? över så jag lät den ligga några veckor och sen var den helt plötsligt riktigt bra! Speciellt 2:a låten "Duckfeet". Jaa.. Him Kerosene rockar ju riktigt bra. Inte så konstigt med en fd. Breach gitarrist. Skramligt och ibland lite väl mycket, klarar inte av sånt här mer än en stund åt gången, därför passar Him Kerosene på singelformat mig bra! Det blir lite väl fjätigt annars.

/Anna

Samuel Demo

Aha! Ett norskt band! Skojjelskoj! Spelar rätt hård musik som inte går av för hackor. Jag tycker det är väldigt bra ljud, väldigt välspelat, hmmm.. lite väl välspelat ibland. Det blir liksom så kliniskt. Det är verkligen inget som felar här inte! Två låtar "Killing machine" och "Energy". Det står att de är ett bra live band och det tvekar jag inte en sekund på. Men ett sånt här band blir nog lätt tråkigt i längden men vem vet, de kanske är varierade egentligen. Två låtar är för lite för att avgöra en sådan sak. Skulle gärna höra mer av dessa Oslobor.

/Anna

Mögel Domination Kamel rec.

Okej okej, den här recenserade jag i förra numret också men då hade jag lyssnat lite för lite för att göra ett bra utfästande. Men sanningen att säga så har jag inte ändrat mig så mycket. Den är fortfarande bra men ibland känns den lite väl lång. Men blir liksom lite trött i öronen och huvudet men Mögels bästa låtar på ett blandband är inte dumt. Och nu börjar jag uppskatta Mögel på svenska mer också. Skulle var kul att se dem någon gång. Köp för snabb punkrock!

/Anna

/Anna

Pietrag #10

Vi får väl börja med att gratulera Pietrag på 10 nummers dageri! Gratulsi! Jag var alltså lite fundersam över vart han lagt vägen, men på Arvika uppbyggdes samlingen. Efter en massa "omnibleringar" i redaktionen var ännu ett Pie nummer klart. Inga grymma förändringar i layout och sånt. Allt är så Pietrag som det kan vara och det är nog inte bara jag tackas för intervjuade är Rocket from the crypt, Jello Biafra (1). God is my co-pilot, Chinese takeaway. mfl....

/Anna

Lars Winnerbäck

Rusningsstrafk

Elbtra rec

Efter många lovord från olika håll om Lars Winnerbäck och en oumbärlig liveinspelning fick jag äntligen lägga i hans andra fullängdsCD i stereo och bara njuta!

Jag kan faktiskt inte komma på något negativt att säga om honom, tror jag. Musiken det handlar om är sköna visor med en liden smula punkrock ibland. Texterna är så tragiskt det lite mer, början är aningsvis bättre. Texterna är så tragiskt ja, bra. Ja det här tex: "Jag antar att du långtar ut i skogen då och då, där kan man slippa hänga med. Och där kan fötterna få ströva som dom vill, där hjälper inga låg eller nultappor till. I tunnelbanedan dövas dom inte ysta skraken, det är så svårt att få en plats här i rusningsstrafken."

Sen har vi "Balladen om konsekvenser" som är alldeles för bra för att skriva om. Den har förresten varit med på en gammal demo.

För att dropa lite name så säger jag Stefan Sundström men Winnerbäck har mycket mjukare röst. Sundström är förresten med och körar tillsammans med bla Johan Johansson, Puttra Wikdal (Stukas) och Christian Edgren (en massa, lex Åka Bil). Råder alla att köpa den här skivan, blir du besviken lovar jag att sätta ryggsim fram och tillbaka över Atlanten! Ackligt bra!

/Anna

The Offspring

ixnay on the Hombre

Columbia rec

Som vanligt tycker jag när det gäller Offspring så tycker man sig känna igen en ström av ständigt återkommande melodier ur bla "Dirty Magic" (från Ignition) Han man hört en av Offsprings låtar så har man hört alla...ungefär... Till skillnad från många andra grupper i samma genre så har de lyckats med att skriva bra texter, "Gone Away" och "Way down the line" är två exempel. Även på denna skiva så har Dexter och grabbarna lyckats klämma in en (för dem) lite annorlunda låt men härlig ska baktakt: "Don't pick it up" en klar favorit! Ett plus är att det inte är lika mycket tjatigt "Oh Yeah!" som på "Smash". Men Inxay.... går inte upp emot den gamla goda Ignition skivan.

/Lisa

Painkiller#6

Ahnm... första gången jag läser Painkiller. Och det är absolut en angenäm upplevelse! Väldigt punkig layout och svenska och engelska blandat. Det är något som är helt jätte trevligt över PK, jag tror att det beror på Kalle dvs redaktören. Jag menar, hata sexism uttalanden, rackarns bra intervjuer med bla. Svart Snö och Terveet Kädet, recensioner som är lättlästa och informativa utan att vara 20 sidor lång msn... Det enda minuset jag kan hitta är att det är lite svårt att läsa på vissa ställen men det är ju punk....

/Anna

Dark Side Cowboys

Disclosure

Moriensis prod.

Oj så glad jag blev när jag märkte att DSC släppt en ny fullängds-skiva! En lååååå skiva uppdelad i 3 "delar", ja, ni märker själva. Som man kan läsa i intervjun i det här nummer så kallar DSC sin musik för "stämningssmusik" och det är den bästa beskrivning jag hört hittills. Stämningssmusik av hög klass får du om du inhandlar den för övrigt mycket billiga skivan. (KÖP!) Jämförelse med förra CD:n. The Aphocryphal låter det lite mera jazz ibland, lite brygr ibland. En låt känner jag igen sen förrut (Ars Moriensis demo - 94) är just "Disclosure", lite ändringar på text och sång har gjort en klar förbättring, men annars tycker jag att det mesta är nytt material. Himla inpad blir jag oxå av de profissiga texterna, hur stort ordförråd har man själv när det gäller engelska? Dessutom upplever jag texterna som lite elakare nu? Man kan aldrig så noga veta. "Godness" är ett bra exempel på att de använt sig av mer fleg sång och kör, jag gillar den verkligen. I övrigt är "Creator" och särskilt "Paralyzed" såna låtar som jag alltid lyssnar på innan jag somnar nu för tiden. En mer behaglig sång har jag svårt att hitta.

/Malin

Ten Foot Pole

Unleashed

Epitaph

Äntligen har Ten Foot Pole släppt lite nytt material! Unleashed är ett måste för er som gillade förra skivan REV (1994). Som vanligt när det gäller TFP så innehåller skivan en mängd bra texter och melodier som fascinerar. Denna skiva är i längden hållbarare än vad REV var, där fanns det inte samma variation, utan skivan låt ganska likartat rakt igenom. Unleashed däremot innehåller tretton kanonlåtar som tål att lyssnas på om och om igen! "Hey Pete" och "Daddy" är två självklara favoriter. Ytterligare ett plus får skivan för texturutan på skivomslagets baksida, och fortsättningen inuti CD-boken. Dessutom får man ett fint klistermärke när man köper skivan!

/Lisa

Kaos i Underlandet

Demo

Den här demon fick jag mig tillsänd efter ett möte med Abbe på Arvika 97. Det är härlig punk med mycket driv i med texter som behandlar typiska "punkämnen" om krig och elaka poliser. Låter kanske lite simpelt och traurig men det är det intel Bra och genomarbetade är dom. En av de bästa låtarna är "Turkiet" som handlar om svenskarnas svineri när de åter på charterresor till exempelvis Turkiet som även (som alla vet) är en folkförtyckar stat av stora mått. All musik och text är skriven av frontfiguren Abbe som är en rätt flummig och trevlig människa. I låtar för 15 spänn. Och då får du något att fundera på när du ser omslaget. Köp den jättegärna vattenskalte!

/Anna

2 Låtar att älska

Kamel rec.

Två låtar att älska, krama, älska till, rysa till, rykta till, rita till, ståda till... Ja! allt kan man göra till Spoilers första CD. En singel med "Tidsmaskin" och "Vem". Fan så bra. Ornmixade till det bättre från demon. En intervju med Spoiler var bestämd till Finezine#3 men av en anledning som inte hette Psycho den här gången så sket det sig. Men den kommer!

/Anna

100 hjärtan av 100 möjliga! (mjöligare?)

/Malin

Tjernobyli Dödar

Porschedrömmar och adidaskor

Demo

Dags för den 8:e kassetten av och med T.D. Lite svarplacerad musik, men lättlyssna. Låtarna varierar ganska mycket. Texterna är ofta ironiska med lite Larsons!-humor inblandat mellan raderna kanske? Roliga att läsa och låta att höra i sången. Bra kvalitet! Av de 13 låtarna gillar jag mest "Ballongfärd", inte för någon särskild anledning, den bara fastnade. Ungerfär som en del andra låtar som man egentligen inte gillar (eller inte vill låtsas om att man gillar). "Pensförsäljar" rår är en annan låt som jag mer än väl känner igen mig i... Annars är "Det händer med händer" ett tips. Rolig & lagom kasset som du kan köpa för 20 pengar. Gör det.

/Malin

Spöter

2 Låtar att älska

Kamel rec.

Två låtar att älska, krama, älska till, rysa till, rykta till, rita till, ståda till... Ja! allt kan man göra till Spoilers första CD. En singel med "Tidsmaskin" och "Vem". Fan så bra. Ornmixade till det bättre från demon. En intervju med Spoiler var bestämd till Finezine#3 men av en anledning som inte hette Psycho den här gången så sket det sig. Men den kommer!

/Anna

Ten Foot Pole

Unleashed

Epitaph

Äntligen har Ten Foot Pole släppt lite nytt material! Unleashed är ett måste för er som gillade förra skivan REV (1994). Som vanligt när det gäller TFP så innehåller skivan en mängd bra texter och melodier som fascinerar. Denna skiva är i längden hållbarare än vad REV var, där fanns det inte samma variation, utan skivan låt ganska likartat rakt igenom. Unleashed däremot innehåller tretton kanonlåtar som tål att lyssnas på om och om igen! "Hey Pete" och "Daddy" är två självklara favoriter. Ytterligare ett plus får skivan för texturutan på skivomslagets baksida, och fortsättningen inuti CD-boken. Dessutom får man ett fint klistermärke när man köper skivan!

/Lisa

Kaos i Underlandet

Demo

Den här demon fick jag mig tillsänd efter ett möte med Abbe på Arvika 97. Det är härlig punk med mycket driv i med texter som behandlar typiska "punkämnen" om krig och elaka poliser. Låter kanske lite simpelt och traurig men det är det intel Bra och genomarbetade är dom. En av de bästa låtarna är "Turkiet" som handlar om svenskarnas svineri när de åter på charterresor till exempelvis Turkiet som även (som alla vet) är en folkförtyckar stat av stora mått. All musik och text är skriven av frontfiguren Abbe som är en rätt flummig och trevlig människa. I låtar för 15 spänn. Och då får du något att fundera på när du ser omslaget. Köp den jättegärna vattenskalte!

/Anna

2 Låtar att älska

Kamel rec.

Två låtar att älska, krama, älska till, rysa till, rykta till, rita till, ståda till... Ja! allt kan man göra till Spoilers första CD. En singel med "Tidsmaskin" och "Vem". Fan så bra. Ornmixade till det bättre från demon. En intervju med Spoiler var bestämd till Finezine#3 men av en anledning som inte hette Psycho den här gången så sket det sig. Men den kommer!

/Anna

100 hjärtan av 100 möjliga! (mjöligare?)

monster

DET HÄR ÄR ÄNNU EN HÖJDAR-INTERVJU, MED MONSTER. FÖR FINEZINE. GJORDES I TRONDHEIM UNDER TRÄCK AV MALIN OCH ANNA. Mycket intressanta saker uppdagades, tråkigt nog för er ville inte vår bandspelare sam-arbeta så ni får bara veta en bråkdel av detaljerna. men vi hoppas att ni i alla fall har hälften så roligt när ni läser det här som vi hade när vi gjorde intervjun..

F = FINEZINE
M = VEM SOM HELST I MONSTER
G = GLENN
P = PEDER
PER = PER
V = VIKTOR
A = ALEX
An = ANDERS

G- ja, det är bara att sätta i gång och fråga!

F- Ja, men vi vet inte riktigt var vi ska börja...

Per- Ni kan väl fråga om draken?

F- Ja! Draken Tobbe! Hur mår han nu för tiden?

P- Jo, det var så här att vi fick ett brev, eller Glenn fick ett brev, från Östersund. Och i det låg det en drake. Och nu sitter han på väggen i vår replokal och vakar över oss, han är som en ande kan man säga, som ser efter oss.

(Alex nynnar på Jämtlandssången...)

F- Ja, men i stället fick ju Malin Zombien Leffe! Vilket tror ni mest på, Storsjödjuret eller Loch Ness-monstret?

A- Storsjödjuret! Loch Ness-monstret är på tok för överskattat.

M- Fast egentligen så tror vi inte på något. Fast Yoga tror jag på.

V- Nä men vi tror bara på gröna gubbar från Y.R.!

(Yttre Rymden??)

M- Fast om vi måste svara så säger vi Storsjödjuret då.

P- Fast egentligen är det ju samma som Nessie. Det är vetenskapligt bevisat att det finns en tunnel mellan Storsjön och Loch Ness sjön.

F- Jaså? Vad bra, då vet vi. Lisa, vårans tredje medarbetare, har faktiskt sett Storsjödjuret.

M- Tror ni på Storsjödjuret då?

F- Visst, självklart! Det måste man göra.

A- Okej. Nästa fråga?

F- Eh... Vi tänkte höra lite om nya skivan, "Rockers Delight". T.ex. när den kommer och så?

A- 29 september. Ungefär.

(Hittills har vi hört tre olika datum: 22, 25 eller 29 september.)

ZOMBIE N LEFFE

Not Just Words

Samling Play it loud

Denna samlingsskiva innehåller 21 spår med 11 stjärnskott, alltifrån Adhesive & Crow (ex. Indomitus, om det säger er något) till Provokera och Incana. Sistnämnda låter ganska mycket Candy-suck, inget fel med det. De som imponerats mest hittills är Primal Rage. Sången är bäst 1000 poäng. Det ljuds på rock, HC, punk och riktigt tung metal i en sälj röra. Alltifrån gravallvariga elaklåtar till skojiga såsom "Trollmor". En ganska bra skiva, bara aningen för lång. Men eftersom den bara kostar nåt på 50 spänn så kan ni gott köpa den. Adressen står på någon annan sida i det här snygga fanzinet. /Malin

Bad Cash Quartet Cdsingel Telegram

Poppelipoppop!
Båd Käsch Kwärtet är rena drömmen om man jämför med Zero Gravity Carnels som jag skrev om alldeles före jag skrev det här. Har man lyssnat på Coca Carola innan så framstår de som mindre bra. Allt är relativt! Nej, men det är väl bra. 2 Låtar är lite lite för att bilda sig någon uppfattning om det men om man säger så här, 1:a låten Sly Lips är mums. Sången är extra mums. Defenektivt värt att kolla upp om man gillar rockig pop.
Dock inget jag avgudar.

/Anna

X Rather Been
Fanzine
Issue #2 out now,
containing Elipse,
Forced into,
Sentinels + columns,
reviews and more.
15 SEK, \$3
Marie Werngren
Uddevik 3
655 93 Karlstad
Sweden

FREE XXXL SIZED
MAILORDER CATALOGUE

HARDCORE
PUNK
INDIE, SKA
MERCHANDISE
AND MORE

BIRDNEST MAILORDER

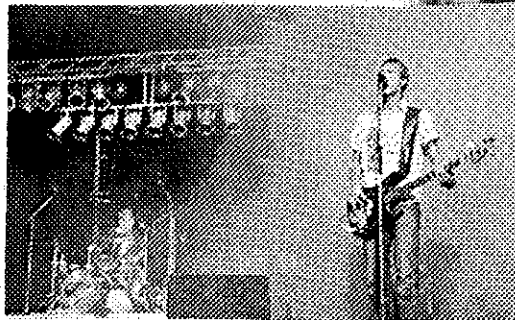
KOLSVAG 4, 731 33 KÖPING, SWEDEN
TELE: + 46(0)221-282 00, FAX: + 46(0)221-211 12
http://www.cabal.se/birdnest, e-mail: home@birdnest.se

F- Sen kommer 2 klara utdragor. A:
Kommer texterna att vara med, och B:
Kommer vi att bli tackade?

G- Nej och nej. På bägge frågorna. Av den enkla anledningen att en del låtar är ganska långsamma och det är lätt att höra sången. Några texter kommer kanske att finnas med, vi får se. Och vi kommer inte att tacka någon alls.

F- Är det bara nyskrivet material, eller är det "gamla" låtar med också?

G- Mest nytt material, faktiskt. De flesta låtar vi spelade i kväll är med.

GNÄLLBÄLTROCKEN -96 foto: Malin

F- Det var lite tråkigt att ni spelade så himla många nya låtar, det blir så lite rött. Det är roligare att höra låtar man redan kan. Eller oftast, i alla fall.

G- Ja, men det är skönt att få lämna det gamla materialet bakom sig, t.ex. genom att spela in det på skiva. Sen kan man gå vidare och göra nya saker.

F- Sant. Hur blir det med videor till låtarna? Har ni gjort fler videor än "Don't answer the phone"?

G- Ja, en till "Longest line" också. Det blir väl några till snart.

F- Vi har suttit och grubblat lite över "Don't answer..."-videon. Vart är den inspelad? Med bar och allt.

G- Den gjorde vi hemma hos Viktor och Krille. De bor i ett gammalt bagen.

(Senare får vi veta att det bor 2 personer till där, Olle och en som heter Danilo(?), och som kan dansa kampsportsdans...)

F- Ni spelade i Köpenhamn för ett tag sedan. Var det bra, förstog ni vad de sa?

A- Ja, det var kul. Men det var så otroligt långt att åka.

F- Har ni spelat utomlands nåt mera?

A- Ja, vi spelade i Oslo i går.

F- Har ni släppt era skivor i nåt annat land?

A- Nej, inte än. Men det var lite tanken med de här spelningarna i Danmark och Norge, så vi får se vad som händer i framtiden.

F- Hur mycket mat skivorna sål uttills?

A- Ja... Det vet jag inte riktigt. Jag tror ingen vet egentligen.

F- Vi måste få fråga en sak... På

Arvikafestivalen i fjol hörde vi rykten om att någon hade missat nåt tåg och varit tvungen att ta taxi?

A- Ja, det var jag. Jag missade anslutningståget från Hallsberg, så jag fick åka taxi till Arvika. Och hann ändå inte dit i tid till spelningen.

F- Du hann inte dit? Det tänkte vi aldrig på. Vilken otur.

V- Marit nämner ditt och hennes projekt i Finezine-tvåan, Anders.

F- Ja, hur går det med det där?

(Läs FZ #2, Candysuck-intervjun, så vet du vad vi pratar om.)

An- Ja, vi håller inte på så mycket, vi har inte tid eftersom det är så mycket annat nu. Monster går i första hand. Vi får väl se vad som händer sen.

F- När ni spelade på Raj Harder i fjol så stog det en kille bredvid oss och ropade på Glenn hela tiden.

M- Det är alltid folk som ropar på Glenn. Han är en hjälte. Han är våran hjälte också. Glenn är bast!

F- Viktor, brukar du ha rött hår ibland?

(Frågorna kanske verkar lite underliga för er, men i Malin&Annas hjärnor är de helt självklara. Dessutom kanske hela intervjun verkar helt osammanhängande. Det var den också, för hela tiden blev vi avbrutna av flaskblås och glada utrop som "Ecuador!". Fråga inte varför, vi vill inte veta.)

V- Ja, ibland. Men det är inte rött, det är faktiskt rosa.

F- Då säg vi dig i en gammal Vecko-Revyn från 1995. Vi tittade på skorna och tänkte att det måste vara du.

V- Ja, det stämmer. Jag fick vara med för jag kände fotografen.

Här följde en riktigt lång diskussion om Glenns favoritbok, om djur som blir till mat. En barabok som har varmt rekommenderar.

F- Hur mycket tar ni för en spelning?

M- Ja, det beror på. Ibland spelar vi gratis, ibland för mat och resekostnad. När vi får betalt tar vi 10 000.-. Men det blir inte så mycket per person.

Nej, det kan vi gott tänka oss. Extra synd var det om Monster den här kvällen, eftersom någon hade gjort inbrott i bilen och tagit Alex och Krilles plånböcker. Våldigt elakt gjort! Lite glada var de dock efter spelningen i Trondheim. Så glada att de t.o.m. badade nakna i älven!

DARK SIDE COWBOYS

Jag hörde talas om D.S.C. första gången för ett par år sedan. Ett väldigt okänt band häromkring med tanke på deras skivor, de har inte uppmärksammats i tidningarna eller haft några spelningar som man hört talas om. Lyckades hitta en liten notis i en gammal LT där de var med i en lista över lokala band.

F- Nyfikna som vi är, så vill vi gärna veta vilka DSC är.

N- DSC består för närvarande av mig, Nik Carlsson, Martin Runzell och Andreas Nilsson, samt ytterligare två

musiker i Sara och Peter, som ofta kopplas in i studio eller live-sammanhang.

F- Rykten sa att ni hade splittrats. Sant eller falskt?

N- Motfråga: Vilka rykten??? Med andra ord: Bullshit... DSC har inte splittrats, endast skiftat medlemmar en aning... Däremot har vi legat lågt efter "The Apocryphal" en tid, då vi jobbat hårt med framtida material och PR till utlandet. Så, alla kan lugna ner sig... (ha ha). Vi existerar fortfarande...

F- Ni har alltså inte alltid haft samma medlemmar?

N- Många har kommit och gått i projektet DSC... Orsakerna är mångafrån direkta samarbetsproblem, somliga förorsakade av personkemi, andra av intolerans och personliga intriger, till i sammanhanget relativt bagatellartade orsaker som att folk flyttar och inte

Det gick rykten om att de hade lagt av, men helt plötsligt gavs det ut en ny skiva... Då bestämde jag mig för att skicka i väg lite frågor till dem, utan större förhoppningar om svar. Glatt överraskad fick jag bara några dagar senare ett inte så litet brev på posten där svaret på livets mening fanns. Nästan. Frågorna besvarades av Nik.

längre har tid att jobba på den nivå som krävs... Under tiden som gått har Erik, André, Andreas, Magnus, Björn, Jessica, Viveka och Fredrik lämnat bandet.

F- Vem eller vilka bildade DSC, och när?

N- DSC bildades våren -93 av mig och Erik Lundberg.

F- Hur länge till kommer ni att fortsätta spela?

N- Vi kommer att fortsätta kampen så länge vi bara orkar... Förmodligen längre också... Kanske kan det bli vissa problem när kroppen börjar falla sönder, men den dagen, den sorgen...

F- Hur skulle ni beskriva eran musik för oss vanliga dödliga?

N- Tja..., alltid en svår fråga att besvara må jag säga... Kanske som rock/metal/synth/goth/techno/symf/EBM/industri/jazz, som fokuserar på stämningar...? Kanske helt enkelt stämningssmusik.

F- Vem valde namnet DSC, och finns det någon speciell baktanke till det?

N- Vi "valde" inte namnet DSC, det bara dök upp så att säga. Det finns i princip alltid en tanke med allt DSC tar sig för...

I fallet varför vi kallar oss **DSC** finns det många tankar... **NÅGRA** av dem är: Namnet beskriver rätt bra vilka vi är... Den musik vi spelar... Den klädstil vi gärna syns i, den ironi och självdistans vi vill försöka upprätthålla i vårt skapande... osv osv.

F- Hur har era skivor sålt, eller; Är ni rika än? Har ni släppt nånting utomlands?

N- Ärligt svarat så vet vi inte hur mycket våra skivor har sålt. Några tusen ex minst. Det beror nämligen på vilka skivor som åsyftas... Pratar man om samlingsskivor så är det säkerligen 5-siffriga tal som har en platta med **DSC**. Nästan allt vi medverkar på distribueras utomlands. Och rika... Tja... Vi klarar oss hyfsat. Det är alltid ett vägspel att hålla på med musik.

F- Vem ligger bakom era framgångar då?

N- Ja... **Moriensis Productions** är den organisation som jag vill hävda ligger bakom vår framgång.

F- Nya skivan, "Disclosure". Är ni nöjda? Blir det någon turné i samband med den?

N- Vi är mycket nöjda med "**Disclosure**", men vi jobbar redan på uppföljaren, som redan är inspelad och väntar på att bli utgiven. Vi har redan varit på en turné i våra, "**Such A Bitter Tour**" då vi for runt i Sverige, och besökte även Danmark. Närmast väntar spelningar i Finland. I höst är det mycket troligt att vi kommer att fara ut på fler Sverigespelningar om intresse finns hos arrangörerna.

F- Vem är det som gör musiken och skriver texterna?

N- Vem som gör musiken har alltid varit relativt oviktigt hos **Cowboys**. Jag har själv gjort en hel del av det, men likt allt annat så vill vi att **DSC** skall agera och verka som en enhet, inte en bunt musiker med varsin specialitet... T.ex. finns inga låsta positioner i **DSC**, vi har ingen "gitarrist" eller "basist"...

Vad texterna handlar om beror helt på tillfället... Vi skapar normalt sett soundtracks med olika teman, och därför anpassas texterna till detta tema, fast de kan även innehålla en mängd metaforer

till våra "egna" liv, eller vara skrivna med dubbelbetydelser. Det viktiga är dock inte vad vi tycker att texterna skall säga, utan vad lyssnaren upplever när han/hon tar del av dem...

F- Har ni några speciella influenser?

N- Influenser har vi nog lika många som vi har hårstrån... Att vara speciellt influerad av någon artist brukar mest

leda till en influensa... (Kallad wannabe-viruset...) Vi försöker skapa vår egen musik. Ibland finner vi det roligt att leka lite med artister vi lyssnar mycket på och "sno" något i deras sound som vi stoppar in på ett lekfullt sätt i musiken. Jag skulle vilja påstå att vi influeras mer av livet och människorna i kring en än andra artister, samt att den grundläggande inspirationskällan är våra egna instrument!

F- Om ni skulle jämföra er med en annan grupp, vilken skulle det vara?

N- Mycket svår fråga emedan vi inte tycker att vi har något tillräckligt gemensamt med andra grupper för att vilja jämföra oss med dem... Om det redan fanns ett band som var som **DSC** skulle vi ju inte behöva finnas, eller kanske söka medlemskap i det bandet... Men om man ser till vårt sätt att utvecklas musikaliskt så liknar kurvan mycket **The Beatles**. Resten lämnar vi till läsarens fantasi...

F- Har ni gjort några spelningar? (Frågan ställd med tanke på den stora tystnaden kring DSC...)

N- Vi har gjort rätt många spelningar genom åren. Två miniturnéer har avverkats också. Fler spelningar blir det, var så säker!

F- Vilka är "Mörkerkossorna" som ni tackar på skivorna?

N- **Mörkerkossorna** är vår första fanclub, som hade sitt säte i Umeå. Numera är de lite splittrade över Sverige, men

om man kommer till en **DSC**-konsert kan man vara ganska säker på att någon av dem finns där... Medlemskap erhålles så vitt jag vet på grundval av publikinsatser... T.ex. är det obligatoriskt att vifta med sjalar, skrika gällt under "Elvis"-partiet av låten "**Princess**" och bära osedvanligt vilda kläder...

F- Vilka planer har ni inför framtiden?

Helgonförklaringar, ofantlig berömmelse... Några nya skivor planerade?

N- Hahaha... Helgon... Hmm ingen dålig idé... Nja. Vi har en hel del på gång just nu. Förutom spelningar lite här och var, medverkan på diverse samlingsskivor och annat ska vi spela in en ny video, göra filmmusik samt släppa en limiterad CD (som nog är ute när detta trycks) kallad "**Reflections**", med exklusivt material. Fler skivor lär det bli, så snart vi har det finansiella klart.

F- Säg något snällt till era fans.

N- Vi vill avsluta denna intervju med ett tack till alla er där ute som stödjer oss. Välkomna att skicka brev med åsikter, beställningar etc till vår adress. **SOM SÄKLART FINNS LÄNGST BAK I TIDNINGEN...**

← DARK SIDE COWBOYS →

Har du läst vårt eminenta zine

WANTED

Intervjuer, artiklar, recensioner, nyheter och annat som händer på undergroundscenen. Beställ 2 nr för 40 kr eller 4 nr för 80 kr. Sätt in pengarna på postgirot, kanske i samband med en beställning av "Reflections" CD...

BERRA & SANNA om numrets fråga: Inget av dem. Men däremot **Storsjödjuret**. Ingen kan bevisa att det är ett odjur, så det är helt omotiverat och väldigt elakt att kalla det för ett odjur!

BENGAN: **Storsjödjuret** måste vara bäst. Skottarna där har bara druckit maltwhiskey dom. Och fått såna där "hasslussationer"!

ARVIKA FESTIVALEN 97

Jaa.. Just nu sitter jag och rastar ökenrätten Gaston och ska samtidigt försöka samla mina intryck och tankar om div. händelser från Arvika festivalen 1997. Inte så himla lätt med en oberäknelig Gaston lös. Totally mad, speciellt på toapappersrullar. Jaja, inför årets Arvika var vi (Jag och Malin, vad trodde ni?) inte lika peppede som förra året. Mest berodde det på att det inte var lika bra band som i fjol och att vi knappast skulle kunna ha lika kul två år på raken. Fast party humöret steg genast när vi kom fram till festivalområdet och på väg mot campingen träffade Anders Jonsson och David Södergren som även dom är från Östersund. De genomtrevliga gossarna hade kommit tidigare på dagen och lotsade oss fram dit de tältade och vi följde deras exempel och smållde upp vårt (eller Malins pappas) tält DOME II brevid deras. Dome II var ett mycket älskat tält i all sin enkelhet (silverfärgat kupol) och saknaden efter det förra (ett grönt fjältält, ca 70 cm högt) var i det närmaste obefintlig. Snart kom även dragget Krille dit. Hans ständige (?) följeslagare Jocke (han som gjorde Klaustrofobi, ni vet) låg i ett tält och sov av någon underlig anledning. Ja, sen blev det några sköna timmar som vi spenderade på bästa sätt. dvs knalla omkring på campingen och prata med vänner, gamla och nya.

“Någon” (tror han heter Krille Rudin) undrade om vi skulle “kolla på Type O Negative idag”.

-Nej Krille, de spelar i morgon, sa vi då.

-Ja, men det är ju fredag nu!?

-Nej, Krille, det är torsdag fortfarande.

-Va? Hur mycket är klockan då?

-Den är 20.00.

-Jaha! så det är fortfarande torsdag?

-Ja, det är fortfarande torsdag, Krille!

Jaja.. spritens verkningar. Usch usch..

Men nu håller vi på att glömma stackars Matte Macho som efter några timmars från hans vänners håll febrilt letande kom lunkandes efter en stunds vila i en myrstack.

-Är du skejtare Mattias?

-Äh!..

Hela torsdags kvällen gick någon obarmhärtig (?) människa omkring med en bandspelare som oavbrutet spelade en låt från Lejonkungs soundtracket. Om och om igen.. Så nu har den låten fått en djupare innebörd än att bara vara soundtracket till en tecknad film med en skojig schakal som äter på sitt eget ben så man gråter av skratt. Dagen därpå var det ruskigt varmt! Så vi bestämde oss för att göra som Dennis - Bada! Men nu ska vi inte gå händelserna i förväg. För att komma in till stan så måste man först gå förbi festivalplatsen och vilka träffade vidare om inte our dear friends Therese och Mathias och deras Lisa. Vid Mathias tält fick vi höra Thereses och Lisas åsikter om vad det egentligen smakar. Damm eller salt? Douglas smakar i alla fall damm. Mathias verkade inte uppskatta diskussionen så mycket, han sa bara rabarber, rabarber, rabarber, rabarber.....

Efter någon timma i Arvika centrum var det dags för årets varmaste bad. Busschaffören som körde oss till campingen sa att det var 24 grader i vattnet och det är ju inget att klaga på för oss nordbor. (Fast inga badställen går upp emot Anna&Lindas brygga i Sörefors och Mallans sommarstuga)

Svala och svalbon var vi när vi kom upp men vad gjorde det när vi var lika varma efter några meters promenad. Inget varar för evigt!

Runt 4 tiden skuttade vi iväg emot området och njöt av lyxen att kunna gena över backstage efter det att det helshyrrans Arvika-crewet givit oss ackrediteringar. Första

DAVID & ANDERS

bandet vi såg som jag mindes var Restricted Area som trots att jag inte hade trott att jag skulle gilla det faktiskt var rätt road av deras synth.

Starmarket är ett bra band som även spelade på Arvika i fjol. Nu hade de dock fått tilldelat sig den mellanstora scenen Andromeda till skillnad från stora Vintergatan ifjol och de passade mycket bättre på den mindre. Vi var inte där så länge, det var något konstigt under hela Arvika i år. Det berodde inte på banden, publiken, vädret eller något annat, nej det var oss det var fel på. Allt var räkul men den rätta stämningen ville inte riktigt infinna sig för oss på allt för många band. Life's a bitch!

Sken bort från Dilba träkmusik!

Nästa band var att kolla in var Bob Vovve, en kort titt sen hittade Malin ett intressant luktspar och drog iväg. Istället för Bob Hund var vi med David och Anders en stund och knäppte kort på en tjej med stort tandkött som Anders spanat in. Tjejen alltså..

Efter vi läst infon om Sorten Muld i programmet så beslöt vi oss för att gå och kolla på in den för oss okända gruppen. Traditionell folkmusik stod det. Jag blev lite förvånad för Sorten Muld var rätt lugna och jag hade väntat mig något mer fartygt. Himla sköna var de i alla fall. Trummisen i Inbildningsorkestern stod alldeles brevid oss och var snygg. Inbildningsorkestern såg vi tidigare på dagen. Lika som Sorten Muld på det sättet att båda var från Danmark. Men

Inbildningsorkestern var bra mycket bättre, faktiskt något av det bästa. En härlig svängig blandning av trummor, fiol, sång, dragospel, trumpet och en mega stor balalajka.

Sen var det ännu ett bra synthaktigtband. Blind Passengers från Deutschland. Jag hade bara tänkt titta in som hastigast men blev kvar desto länge.

Vid spöktimmen kravlade sig småtingarna i Type O Negative upp på den stora stora scenen där de såg helt bortkomna ut. Eller också inte..

Tungt och inte så himla glatt..

Måste ju säga att det var rätt tufft att stå i fotodiket med en mkt. ihopträngd publik på ena sidan och på andra sidan Type O.

Peter Steel är stoor...

Spelningen kändes väldigt lång, eller så var det låtarna som var långa.

01.20: 59 Times the Pain. Röj och riktigt bra. Lunkade dock iväg till mysstället Apollo för att kolla på 20 manna gänget som blandade allt i en enda röra. Tiptop Bombastiska kollektiv. med medlemmar från bla. Big Fish. Lite tröttsamt i längden men jåkligt skön stämning.

Flummelifumflum.

Medan vissa låg och snarkade i husvagnar fick andra gå till Dome II och kravla sig ner i en skön sovsäck på en luftmadrass och somna till allsköns ljud på campingen. I år hade till och med Malin lyxen med luftmadrass. avskräckt efter fjolårets (jaa.. man kan inte säga förrårets.) nätter på en tidning, ett sittunderlag och en stickad tröja.

Tack vare solen på himlen vakande vi alldeles varma och inte alls sköna... Någon stund på förmiddagen satt vi med Mathias och Therese och diskuterade punkare med blå tuppkammar som räcker ända upp till kraftledningarna. Såna finns, vi lovar! Klockan ett ställde vi oss inne vid Virgo och vilade våra ögon på Nine som man inte kan klaga på något speciellt. I år lyckades vi hålla oss vakna på Honey is Cool, men nu förstår vi varför vi somnade, Honey är liksom lätt tråkiga.

Di Léva med sin vattenkanna får man inte missa, han är typ likadan jämt men sprolla roll? Njet (Retep och Negröj, Anna!) Sen var det en tragisk krock mellan Satanic Surfers och Abhinanda. Men man hann se 20 minuter av Satanic innan Abhinanda började. Satanic Surfers var jättebra! Jag har haft något emot dem länge men live var det inget att klaga på!

Fast inget på hela Arvika gick upp emot Abhinanda! Klart bästa Abhinanda spelningen jag varit på! Mot slutet när de skulle köra Let's March sa José: Nu ska ni köra circle-pit ut i Biohazard publiken och in igen! Jamen!!! I det närmaste hela röjar publiken skenade ut ur huset och löpste runt hela området, ut i Biohazards fans och skakade om dem rejält och sen in igen. Astuff! Bästa circle-piten jag varit med i! Varm och lycklig efter det slappade vi genom att slötitta på Biohazard innan vi

inspekterade Fireside som inte var så bra. Biohazard kan förresten prata svenska-Tack som fan! lyckades de få fram på halvknackig svenska.

Eric Gadd. Ja, jag gillar Eric Gadd. Och det här var första gången jag såg honom. Det var lite kul att han körde "Do you believe in Gadd (God)" som första låt för det var den jag var ute efter att få höra mest.

Framför Andromeda var det smockfullt när Refused spelade. Och det var en otroligt bra spelning! Sånt enormt grepp om publiken! Refused brukar ju ha det men det här var alltså extremt! Synd bara att det var så himla trångt! Alltid kul att se Refan. Front 242 var mest bara jobbiga men kul att ha sett. Loosegoats fick sig också en släng av ett getöga (haha!), önskar jag varit mer upplagd för att kolla på dem. I väntan på S.P.O.C.K djävlandes PieDan och jag med de stackare som låg i chillouten och latade sig. Hehe.. det är kul att rycka upp folk som ligger och vilar...

S.P.O.C.K var sista bandet på Arvika 97 och de avverkades på två minuter på väg till filmtältet där Psycho visades. På söndag morgon var vi defenitivt mer döda än levande och någon E-tuna bo hade roat sig med att parfymera min sovsäck med "Samba". Och tänk är inte Mathias beundransvärd som kan balansera ett Bragokexpaket på pannan i sömnen!? Gosh! Vilken man!! (Ehh.. pojke...) På väg till tåget sov vi en stund i solen innan det blev en vidbränd pizza på något välbesökt ställe. Väl på det extremt fullpackade tåget till Karlstad var Malin en mkt viktig nyckelperson. Hon startade tåget! Wow! Jaa, det är inte alla som får vara konduktörens högra hand! Bara kvalificerade Finezine redaktörer! Nu när jag tänker efter så finns det inte så mycket mer av vikt att säga mer än att man ska tänka och se sig för både en och två gånger innan man tar vattenförpackningar i sovvagnarna på tåg från STHLM till Östersund.

FRIDH!

En dag kom Anna och Malin på att det vore trevligt att hälsa på deras gamla klasskompis Fredrik. Lika glada som alltid, gick de hem till honom och åt upp all hans mat. Dessutom tyckte de att det var ett bra tillfälle att testa hans musikkunskap, och plågade honom i säkert 10 minuter av hans liv, med hemsk musik. Resultatet borde bli ett ganska trevligt inlägg i Finezine, tänkte de. Därför nöjde de sig inte med att bara plåga stackars Fredrik, utan även den hårt arbetande Sjyan...

FEL

#1: Daring a city-Rollins band.
-Är det Henry Rollins? Disconnect eller? (Fridh headbangar.) Det låter i allafall rakade huvuden om den här... Det lär ju inte vara svenskt heller? (Fridh ser mycket fundersam ut, och biter förtvivlat på knogarna.) det här var fan svårt det. Det låter nästan som Primus godnattvisor eller nåt sänt där. Jag kan inte komma på något annat än Rollins.

#2: Enticed-Yvonne.
- Det här låter ungefär som Onkel Känkel som gör cover på en Doors-låt... Så här musik kan jag faktiskt ingenting om. Tror att det är svenskt i allafall. Den här låten är i princip värdelös. Är de kända eller? Yvonne? Har jag inte hört talas om.
#3: Fast fucked and furious-The Humpers.
-Det här lär ju vara en gräsätande skateboardlåt. Nej men vänta, det är ju Humpers! säger han sen och ser glad ut. Till saken hör att vi fick se hans imponerande samling med bl.a. Hella-copters och Humpers

vinylsinglar på en gång vi kom innanför dörren... Och han sa bestämt att ovanstående låt var dålig, men han kände inte igen den när vi spelade den.
#4: Sheena is a punkrocker-Ramones.
- Jaha, Ramones! "Sheena is a punky". Kult. De är coola, för de har alltid sett precis likadana ut, och de har alltid spelat samma sorts musik.

#5: Vattengymnastik-DLK.
-De lyckliga kompisarna. Det lät ju ganska nytt i allafall. Hm, ja DLK tycker jag inte är så jävla bra. fast de är bättre än de flesta som brukar ligga på 50 spann skivorna.
#6: I'm Henry the VIII I am-Herman's Hermits.
-Är det Jerry Williams??? Låter som engelskt 50-tal. jag tycker synd om dem, de hade ingenting att välja på. De kunde bara spela jazz eller Chuck Berry. Jaha, var det Herman's Hermits?!
#7: Dirty Dave-Levellers.
- Är det Pogues? Nej, Shane McGowan kan inte låta sådär nykter heller! Så här musik gillar jag inte heller. För mycket "hålla armkrok och stampa takten". Pogues är det enda skotskband jag känner till. Är det inte skotskt? Irländskt då? Levellers? Jaha.
#8: Kairos fjollor-The Kristet Utseende.
-Faan! Är det Kristet Utseende? Det lät som om nån burat in det förra bandet och tryckt en kanyl genom strupen. Inte så jävla snyggt. Är det Kristet eller? Säger han med ett självbelåtet flin. 5 rätt av 8, hur många poäng får han? Kanske ungefär 5 av 8?

BALANSPRINSESSAN MATHIAS

COCKROACH CLAN

INTERVJUN GJORD AV Malin och Anna i Trondheim under TRÅKK.

B= Billy
A= Akke
F= Finezine.

Billy börjar med att berömma oss för vårt snygga zine, men det kan ju verka lite skrytigt att skriva det så vi börjar direkt med den tråkigaste frågan...

F- Ni kan väl börja med att presentera er. Vad ni heter, om ni är gifta, hur många barn ni har och så där.

B- Jag är gift.

F- Jaha... Men vem är du?

A- Vi kan ju presentera varandra. Billy, han är en gammal go'punkare. Han har varit med och startat en hel blackmetal-miljö i Norge. Sen gick han över till HC. Så träffade vi varandra av en slump, och så var vi tillbaka där vi började. Billy är en snäll kille, med fru och barn.

B- Ja, vad ska jag säga om Akke då?

Han bor samma hus som mig, våningen ovanför. Han spelar gitarr i bandet. Vi träffades av en tillfällighet när jag flyttade till Lillehammer för 10 år sedan. Då spelade han pudelrock...

F- Med permanentat hår och allt?

B- Ja då. Sen så flyttade han till Trondheim, och kom tillbaka som en duktig gitarrist som ville spela nåt annat än pudelrock. Han är inte gift men han är dödligt förälskad och har en käresta som är längre än honom.

A- De andra i bandet är Z-men, som är andre gitarrist. Han började spela med oss för ett halvår sedan, han tog över efter Jan-Erik. Både jag och Billy är glada över att ha så pass unga människor i bandet nu när vi börjar bli så gamla...

F- Hur gamla är ni då?

A- Jag är 29, Billy blir 30 i sommar. Z-men är 18 och trummisen 22.

B- fast jag tror att han egentligen är 16. Men han är jävligt slink på trummor. De är energin i bandet, och vi är de gamla sura tomaterna. Och så är det roligt att vi har så olika bakgrunder. Erik, trummisen, är upphängd på **Sepultura** och **Faith No More**, och hoppas att vi ska bli lite mer tekniska. Z-men är glad så länge han får ha gitarren nedanför knäna. Men han är så ung så det går fortfarande att forma honom.

F- Hur länge har ni hållit på och spelat tillsammans?

A- Sedan -93.

F- Och vilka skivor har ni släppt då?

B- Vi har släppt en fullängdare och en singel. Den tredje skivan, en fullängdare, skulle ha släppts idag men så blev det inte.

AKKE AKKE

F- Ni körde rätt många nya låtar idag då?

B- Vi spelade en del nytt, ja. Vi fick besked först i går om att de inte kommer att släppa skivan nu. Vi hade övat in en repertoar och hade tänkt att vi skulle få sälja lite skivor i kväll.

F- Vet ni om några bra svenska band? Ni har ju varit på turné med Charta 77?

B- Och **Dia Psalma**.

A- Mitt absoluta svenska favoritband kommer hit på lördag...

Wannadies! Skitbra!

B- Jag har aldrig hört dem, så jag vet inte vad det är. De gamla banden är de man känner till bäst. **KSMB, Asta, Imperiet, Ebba, Thåström...**

F- Några bra norska band då?

B- Det är en hel del bra, men en del skit också.

A- Det är det största felet med norska band. I Norge har man inte roligt. Man ska se ut som saltstoder, man ska inte ha kul. Det är allvarigare i Norge än t.ex. Sverige.

F- Vilken musikstil är störst i Norge?

A- Ja, de band som ligger på listorna är sådana band som kan jämföras med era **Thorleifs**. Fast det finns undantag, **Motorpsycho** är väldigt populära, de är väldigt bra.

F- Skulle inte de spela på Raj Harder i höst?

B- Jo, det ska de.

A- Det är väldigt mycket i norsk rock som anses navelbeskådande. De är mer upptagna av sina navlar än av musiken.

F- Har ni haft mycket spelningar i år?

B- Nej, vi har inte spelat särskilt mycket. I fjol skulle vi ha gjort en **Tysklandsturné**, men då hamnade jag på sjukhus och var sjukskriven i flera månader. Så vi kunde inte repa på länge, och när jag blev frisk så gick vi direkt in i studion för att spela in nya skivan. Vi hade ju precis fått en ny

gitarrist så vi fick öva in alla låtarna på nytt. Plattan blev egentligen klar i maj, men Progress ville vänta med att ge ut den tills augusti. Däremellan har det inte varit så mycket. Vi spelade på **"Eat the Rich"**-festivalen här i Trondheim i somras, och det var jävligt kul!

F- Var det mer folk då än nu?

BILLY

B- Ja, det var det väl. Men det var på ett mindre område också.

F- Ska ni spela nånting i Sverige då?

B- Ja det hoppas vi. Det finns inga hinder i världen till att vi inte skulle kunna spela i Sverige. Det är ofta närmare för oss att åka till Sverige än att åka runt i Norge och spela.

F- Har ni något riktigt bra spelminne?

B- Ja, **"Eat the Rich"**-festivalen i år. Det är nog något av det bästa vi gjort. A- Och när vi spelade på **Kafé 44**, det är väl 2 år sedan nu. Det var också väldigt kul.

...jet för h... rtyper du vattentillförseln, exempelvis ge-

B- Fy fan, svetten rann från väggarna! Vad har ni fått för intryck av norsk musik då?

F- Man har ju inte så mycket koll överhuvudtaget. Mest en massa dödsmetal-band som Immortal...
B- Mayhem kanske?

F- Ja, det är väl dem man tänker på.
B- Jag var faktiskt första sångaren i Mayhem! (Säger han inte så lite stolt!) Det var 1984.

F- Jag tror att det är lättare för svensk musik att bli "känd" i Norge än tvärtom. Hur är det med festivaler och sånt?

B- Det finns väl några stycken. Jag är med och ordnar en festival i Lillehammer. Den ska vara i slutet av oktober. Men det är långt i från klart än. Vi hoppas kunna få Candsuck och 59 times the pain i från Sverige, vi får se om det blir så.

F- Vad kommer det att kosta?
B- I fjol kostade det 100 kronor per dag, eller 180 kronor för 3 dagar.

F- Inte så dyrt. Nu tänkte vi fråga numrets fråga, så ni får inte tro att vi är tokiga. Det här måste man fråga alla man intervjuar: Vilket är bäst; Storsjöodjuret eller Loch Ness-monstret?
B- Vadå???

F- Det finns en sjö i Jämtland, som heter Storsjön, och där finns det ett sjöodjur...

B- Jaha, som "Nessie" i Skottland?

F- Just det. Vilket tror du mest på?
B- Jag har aldrig hört om det i Sverige, så... Åh, jag vet inte.

F- Nehej, vad tråkigt
B- Ja men okej, då säger jag väl... Jag tror mera på...

F- Storsjöodjuret?
B- Ja.

F- Och det där var inget framtingat svar, det sa han alldeles frivilligt.

F- Musiken på nya skivan, är den annorlunda

jämfört med den gamla skivan?

B- Ja, det skiljer ganska mycket. Vi har jobbat mera nu. "Roach" visste vi inte alls vad vi ville med. Väldigt olika låtar. Jag kunde kanske inte identifiera mig så mycket med den. Den nya skivan är mer helhetlig (?) för alla i gruppen. Akke gör den mesta musiken och alla texterna.

F- Om ni skulle jämföra er med en annan grupp, vilken skulle ni välja?

B- Själva traditionen ligger ju i Storbritannien. Musiken är mer brittisk än amerikansk-inspirerad. Det har väl att göra med min kärlek till brittisk punkrock.

F- Clash?

B- Ja. Och väldigt många norska band som sjunger på engelska, låter för amerikanskt. Jag försöker öva på att få brittiskt uttal på sången. Ska man sjunga på engelska, ska det låta engelskt, och inte som ett norskt band som sjunger på engelska. Inte amerikanskt, fan heller! Var är det punken kommer från ifrån början?

F- Från det ena till det andra: Hur är det med SxE i Norge?

B- I Lillehammer är det inte speciellt stort, men det är så mycket olika människor där. En del finns det ju. Jag har stor respekt för SxE-folket, men det som stör mig är att man ska vara så jävla fördömande, både från SxE och från punkarna. Scenen är inte så stor att vi kan håla på och bräka med varandra, eller se ner på de som dricker.

F- Hur mycket har era skivor sålt hittills?

B- I början så gick det trögt, men nu har det börja lossna lite. I Tyskland har det blivit en del, men jag vet inga siffror.

F- I vilka länder har de släppts?

B- Tyskland, Norge, Sverige, Holland. (Och några fler ställen som vi inte hörde/döva red.) Vi försökte få släppa i

E
SI
SI
S

Ska
förr
öve
gör
Gr
me
Pla
ma
pu

ler t
sor
Men
so
per
loc
olt r
igen i
ned i

Ovanpå plasthinken placerar du en zinkhink eller mal vacker hink. Borra fyra, fem små hål i botter. Vill du dölja plasthinkens lock lägger du några ru zinkhinken.

Sätt slutligen på pumpen. Nu cirkulerar vattnet i via gårdspumpen till zinkhinken tillbaka till plasthinken.

SONGSOFFAN FINN...
OP OAS PÅ ENK...

AN MED ELIG...
IET I KLASSIS...
HARD-STIL

URA CLEVEDO...
DLSÄNG

RIVOLI ME...
ROSTFRI...
EN INVEST...
FÖR FLERA...
GENERATION

zard och...
en 2-6 juli...
skulle släp...
m hörts

byggd, Er...
Day, Fick...
Sonic Sur...
ash Quart

BYGGBARA...
D MED TIO...
RDSKIVOR...
ODE SOFFA...
RSTOLAR...
ER BRUNEL

BYGGBARA...
D MED TIO...
RDSKIVOR...
ODE SOFFA...
RSTOLAR...
ER BRUNEL

England, men det gick inte och det förstär jag. De har väl nog med sina egna. Men i Sverige hade vi trott att vi skulle få sälja lite mer än vi gjort.

F- Men det är många som vet vilka ni är, de har hört er på 50-spännsskivan.

B- Ja, det märkte vi när vi spelade i Sverige. När vi körde "Did it again" förstod vi att den hade de hört förut.

F- Varför spelade ni inte den idag?
B- Z-men kan den inte.

F- Brukar ni aldrig sjunga på norska?

B- Jo, vi gjorde ju det idag!

F- Ja, det hörde vi, men nån annan gång?

B- Den låten vi körde idag är från mitt gamla band. Men det är den enda vi gör på norska. Vi har gjort en unplugged version av "Concrete Air" på norska en gång. Vi använde till och med dragspel, och så går den i valstakt.

F- Har ni spelat i den?
B- Nej, men den kommer väl på nån singel nån gång. Det finns ett radioprogram i Lillehammer som heter "Opplandstoppen", där de nästan bara spelar dragspelsmusik. Vår låt låg etta ett tag, inte särskilt länge, men det var många gamlingar som gillade den.

Detta var allt vettigt vi fick ur de gamla norska, och för en gångs skull pratade inte vi mest. Håll utkik efter deras nya skiva, man vet aldrig när den kan komma.

1095. Flugor försvinna genast, om man stänker några droppar lagerbärsolja på golvet och väggarna i de rum, där dessa ovälkomna gäster uppehålla sig. Medlet är enkelt, billigt och radikalt. Som slutligen doften av lagerbärsolja ingalunda är oangenäm torde medlet vara det bästa möjliga.

KLUKKIFESTIVALEN 1997
Klukkifestivalen har egentligen funnits väldigt länge, men gjorde ett uppehåll, och nu har bl.a. Roger Meijer och Alf Edfeldt tagit sig själva och andra i kragen och dragit igång det hela igen. Årets festival varade i 2 dagar och inträdet gick på 120 kronor per dag, om jag inte minns fel. Det var inga dåliga artister som hade dragit till Kluk för att spela, Hoven Droven tillsammans med Triakel, Tivoli Trivial, Thousand Dollar Play Boys och HP Burman lockade faktiskt väldigt mycket folk både härifrån och därifrån. Tyvärr ligger Kluk ganska avsides, det är 7 mil till Östersund, annars hade det nog dykt upp ändå mer publik. Jag vet inte hur många som var inlösta, men i fjol kom det 500 under hela

helgen. Det hela arrangerades på Kluksgården, som ligger på en halvö, eller vad man ska kalla det för, mitt ute i Kougstasjon. Jättefint läge och tillräckligt brant för att folk ska ramla och slå sig HÅRT om de är för fulla... Förutom artisterna kunde man även se sång och dansuppvissning av Älgklanen, eller en del ur en pjäs framförd av elever från estetiska programmet på PG. Dessutom så kunde man svänga sina lurviga på dansbanan om man hade lust, fast jag och Anna hade mest dit för att vi ville se Garmarna, som spelade sist på lördagen. Scenen låg nere vid Klukstjärnen och det var väldigt stämningfullt och vackert. Hela spelningen var jättebra genomförd och publiken var glad och det gjorde inte saken sämre. Jag skulle tro att konserten var en av de bästa och längsta Garmarna gjort hittills.

SOMMARENS

FAVORITER enligt Malin:
 Sultans of Ping - Where's my jumper?
 Dark Side Cowboys - Happy?
 Dennis & dom blå... - Du ska Charta 77 - Safety-pin
 Falling to pieces - Pain
 NFAA - Pleasure is to be insane
 Misfits - Hatebreeders live
 Monster - You'll be sorry live
 Dark Side Cowboys - Paralyzed
 Bad Religion - Slumber
 Bare Farmers - Very last stitch

LISAS LÅTLISTA

Oh I'm so (alone)- Fireside
 Jesus built my hotrod- Ministry
 Gone away- Offspring
 Don't pick it up- Offspring
 Endless road- Alien cowboys
 Disco Håkan- Kapten Kermit
 The Answer- Bad Religion
 Mr. Potlatch- Potlatch

Annas playlista

Söndagsmorgon-Spoiler
 Förhoppning-Allan Edwall
 Ernia had a hernia-Toydolls
 En av alla dom -Lars Winnerbäck
 You'll be sorry-Monster
 Babyland-Stefan Sundström
 Droppar-Tuk Tuk Rally
 Viva Zapata!-Svarta Spyor
 Kairos fjollor-The Kristet Utseende
 Bullerberga-Coca Carola

42

ny cd ute i september

Spoiler Records

THE ANSWER

Kolsvågatan 4, 731 33 Köping, Sverige
 Rådhusg. 30, NO151 Oslo, Norge

www.birdnest.se

MORJENSIS PROD.
 SKOGSSTIGEN 6
 830 70 HAMMERDAL

Spisringsg. 9
 Kaos i Underlandet
 Albert Veli
 724 76 Västerås

Dajva Brutalt
 Svampstigen 16
 913 33 Holmsund

Pistachzine
 Morgongatan 34
 589 53 Linköping

Whistler
 Patrik Arvidsson
 Öjarsv. 10
 341 94 Ljungby

Sigmonney studios and records
 Box 20 5225
 200 741 Malmö

Clandestine
 c/o Erik Frisk
 Lilljällsv. 28
 831 71 Östersund

PleMag
 c/o Johannesson
 Knotav. 37
 723 52 Västerås

Samuel
 c/o Andersen
 Smågata 25
 0188 OSLO

Insulted
 Jocke Anderssoon
 Frösöv. 1A
 82 43 Östersund

Elwira Records HB
 Tegnerigatan 24
 113 39 Stockholm

I Finezine är inte allt vad det veckar eller vad ni tror att det är.... Var på er vakt, vi kanske bara lurar er hela tiden?? Vad vet ni egentligen om den saken? Ni kanske tror att vi är era vänner??? NI KANSKE HAR FEL??? Har i tänkt i de hanorna? Utåt verkar vi kanske helt normala... Ett helt normalt zine gjort av tre helt tillsynes normala tjejer.... Ni vet ju egentligen inte vad vi är för några.... Ni kanske tror att ni förstår allt som står skrivet i Finezine... Då ska ni sätta er ner och rannsaka er själva: Vad tror jag att jag vet? Vad vet jag att jag vet? Vad kan jag vara säker på att jag vet? Ni kommer att komma fram till att ni inte vet så mycket som ni tror ni vet... Ännu mindre vad ni vet att ni vet.... Och ännu mindre vad ni är säkra på att ni vet. Bara så att ni vet....